

Ω
Ω
Ω

ΛΑΜΠΕΣ
ΓΩΚ

Γράμματα από το Παρίσι

Παρισινές νύχτες

Του συνεργάτου μας κ. Απ. Διδασκαλάκη

Τέλος πάντων τόσα χρόνια που έρχομαι στο Παρίσι δεν τόχω καταφέρει να δω γιατί είναι περίφημες αυτές οι παριζιάνικες νύκτες. Έχω την ιδέα πως όλ' αυτά είναι φήμες ασύστατες όφειλό-μενες στη φαντασία των δημοσιο-γράφων. Το Παρίσι τη νύχτα κοι-μάται, αδερφέ. Έγώ τουλάχιστον απ' τις έννιά είμαι στο κρεβάτι μου. Υπάρχουν βέβαια κάτι κέν-τρα που έχω δη. Απ' έξω έχουν φωτεινές πινακίδες. Αλλά μέσα τί γίνεται που στο διάολο να ξέρης; Ας πούμε όμως ότι ο κόσμος θα χορεύη και θα πίνη. Μέσα σ' ένα κέντρο αυτό θα γίνεται. Δέ θέλει φιλοσοφία για να τδθρης!

Κές γκριζέτες και μιντινέτες, τών όποιών η καρδιά παραχωρεί-ται τζαμπέ και είναι μοναδικές για όποιον έχει λιγοστά τά φράγκα. (Τό νόμισμα της Γαλλίας λέγεται φράγκο) και είναι και λιγάκι γόης. Αυτή είναι η παρισινή νύχτα, ό-πως την είδε τό μάτι ενός δαιμο-νίου ρεπόρτερ. Τό καταπληκτικό είναι ότι στο Παρίσι σου φέρνουν λικέρ ντόπιο και είναι ευρωπαϊκό. Ένώ στην Αθήνα σου φέρνουν ευρωπαϊκό και είναι ντόπιο.

Η ζωοφιλία

Μας λές: «Τόσο πολύ είμαι ζωό-φιλος (φιλη) που δεν μπορώ να σάς τό παρα-στήσω. Φαντάσου όταν βγαίνω έγώ πε-ρίπατο (ρήπατο) μέ παίρνουν οι σκύλοι από πί-σω! (σω!) Δέν είναι όμως ποδσαι σύ ζωόφιλος. Τό πράμα μόνο έγώ θά στο έξη- (γήσω) Σέ βλέπουν οι σκύλοι όλο κόκ- (κ α λ α) Γι' αυτό κι' όλο σέ παίρνουν από (πίσω!)

Ο Μπόγιας

—Άρά γε, αυτό που ζητάω θά τό βρω εδώ ;

Αισθηματικοί διάλογοι

Ένα κοκτέιλ, ένα είδύλλιο, μία μούντζα!...

Του κ. Χρ. Μακροχαιροπούλου

(Η σκηνή εις τό μικρόν εκείνο διαμέρισμα της οικίας όπου εισ-έρχεται κανείς μόνος. Έκείνος ει-νε μέσα. Εκείνη απ' έξω. Μού-χρωμα). ΕΚΕΙΝΗ. (Χτυπά διακριτικά την πόρτα).—Ακόμα ; ΕΚΕΙΝΟΣ (βήχει χαρακτηρισ-στικώς).— Γκούχ ! Γκούχ ! (Παύσις) ΕΚΕΙΝΗ (σε λίγο. Χτυπά ζωη-ρότερα). — Έλα τέλος πάντων!... ΕΚΕΙΝΟΣ (μέ ύφος φιλοσοφι-κόν). — Υπάρχουν ώρισμένα πρά-ματα στην ζωή που δεν μπορεί κανείς να τά βιάζη !... ΕΚΕΙΝΗ (νευρικά). — Ούτε ό-μως και να τά συγκρατή. ΕΚΕΙΝΟΣ. — Χρειάζεται να έ-πιβάλλεται κανένας στον έαυτό του. ΕΚΕΙΝΗ. — Είσαι σκληρός. ΕΚΕΙΝΟΣ — Δέν έχει σέσι. ΕΚΕΙΝΗ (έξαλλος). — Περι αυτού πρόκειται. (Παύσις μεγάλη. Έκείνη ιδρώ-νει. Δαγκώνεται. Γκρματσόρει ά-πεγνωσμένα).

ΕΚΕΙΝΗ (σε λίγο).— Μ' έκα-ψες ! ΕΚΕΙΝΟΣ. — Συνέθη τίποτα; ΕΚΕΙΝΗ (δαγκώνει τά χείλη της). — Θά συμβή. ΕΚΕΙΝΟΣ.—(Βυθίζεται εις χα-ρακτηριστικήν σιωπήν). ΕΚΕΙΝΗ (σε λίγο).—Ρένο ! ΕΚΕΙΝΟΣ. — Όρίστε ! ΕΚΕΙΝΗ.—Τόν κακό σου τόν καιρό. ΕΚΕΙΝΟΣ (εύθυμολογών). — Και τά μαυρά μου τά σόκα. ΕΚΕΙΝΗ. — Όρεξι έχεις μου φαίνεται ! (Παύσις σπελπιστική.— Ακούε-ται θόρυβος που θυμίζει τόν ήχο γάργαρης δροσοπηγής). ΕΚΕΙΝΟΣ (έξέρχεται). — Έν τάξει ! ΕΚΕΙΝΗ (κάτωχη. Κατεβάζει τό κεφάλι μοιραία). — Πολύ άρ-γά πιά... ΕΚΕΙΝΟΣ. — Νανίνα ! ΕΚΕΙΝΗ. — Μή με έγγίζεις! ΑΥΛΑΙΑ

Χρ. Κ. Μακροχαιροπούλος

Έκλεκτοί στίχοι

Η προσευχή του Ταπεινακοθήκη

Θεέ μου, σε ευχαριστώ —να λέμε τό σωστό-σωστό— που δίχως ναχω ενόχλησι καμμία θρονιάσθηκα και στην Ακαδημία.

Θεέ μου σε ευχαριστώ — τιμή και δόξα σου ανήκει— πούφτιαξες την Πινακοθήκη για να τοιμπάω τό μιστό.

Θεέ μου ήμουν τολημής καπάτσος μέγας, φοβερός σ' όλες τις ευκαιρίες κι' όπήρξα πάντα στη ζωή κανένας δέν τό άγνοεί :

Μεγαλοζαχαρίας!

Σερενάτα Σούπα...

Μέσα στην νύχτα π' ό γκιώνης (κλαίει) μέσ' στών άστρων τό φώς Ένας μουγγός τραγουδι λέει Και τόν άκούει ένας...κουφός !... Έγώ

Με λίγες γραμμές

Σήμεραν ό καιρός είναι βροχε-ρός. —Μαύρα νέφη καλύπτουν. —Τόν ουρανόν. —Άρα βρέχει. —Χθές όμως... —Ό καιρός ήτο καλός. —Άρα δέν έβρεχε. —Τά πορτοκάλια άφθονούν. —Εις την άγοράν —Τιμώνται δέ. —Πρός δραχμήν μίαν. —Έκαστον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κατεπειγόντως κο-ροΐδο δια να μου δανείση λεπτά να έγώλω περιοδικόν «πολυτελείας». Γράψατε: «Ρεξ-ιπέλευθον έπιχει-ρηματίαν. Πόστ-Ρεσιάν. Θυρίς 000.— Άρχικά W. C.

ΖΗΤΕΙΤΕ... και ευρίσσετε!

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παραμύθια δια κάλ-λάρα!

ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕ ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ ΤΗΣ ΕΜΑΔΟΣ

Άνεσις, τεχύτης, ακρίβεια δρομολογίων. Πυκνόν δικτυον συγκοινωνιών με όλους τους λιμένες του Κρά-τους. Η μοναδική έλληνική γραμμή έξωτερικού — ΠΑΛΛΙΣΤΙΝΗ — ΑΙΓΥΠΤΟΣ — ΠΑΛΛΙΣΤΙΝΗ — ΣΥΡΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ — ΑΛΒΑΝΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ.

ΠΙΝΟΝΤΕΣ ΖΥΘΟΝ ΦΙΞ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΞ ΕΝΤΟΠΙΑΣ ΚΡΙΘΗΣ,

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ

ΤΗΝ ΕΓΧΩΡΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

44.115.000 ΔΡΑΧΜΑΣ

Θά εισπράξουν οι τυχεροί μετά τινας ήμέρας κατά την προσεχή 5ην κλήρωσιν της 1ης Μαρτίου.

ΚΑΙ

61.750.000 ΔΡΑΧΜΑΣ

Κατά την 4ην έκδοσιν του Έθνικού Λαχείου (Μάιος — Σ) όριος 1939). Τά κέρδη δηλαδή αύξάνονται. Αί εύ-νοϊκαί όμως όπερ του κοινού πιθανότατες παραμένουν πάν-τοτε αί αύται:

Ένας εις τούς δύο κερδίζει, και 65% εκ των άκαθαρί-στων εισπράξεων διανέμονται εις κέρδη.

‘Η αίσθηματι.
κή στήλη

‘Ο μνηστήρ

Πνιγίτε
στό Φάληρο

Μιά αναγνώστρια μου στέλνει αυτό το γράμμα πού δημοσιεύω στην στήλη αυτή, όπου βρίσκουν όλες οι φίλες μου παρηγοριά, εκτός από τους αναγνώστας πού είνε άπαρηγόρητοι:

‘Αγαπητή μου Ντόλυ,
»Θά σου ανοίξω την καρδιά μου για να μου πής τί πρέπει να κάνω, γιατί εγώ σκέπτομαι ν’ αυτοκτονήσω, ενώ ή μαμά λέει όχι, ή γιαγιά μου λέει ναι και ή μπαμπάς μου δεν λέει τίποτε. ‘Αγάπησα ένα παλληκαρι με όλο τό πάθος των είκοσι χρονών μου (δεν κρύβω παρά δέκα χρόνια). ‘Ηταν ένας πανώριος νέος με λίγη καμπούρα και εκούτσαινε λιγάκι άπ’ τό δεξί πόδι. ‘Ηταν φαλαγγός και είχε και μεγάλη υύτη, πού του επήγαινε πολύ κι’ επήγαινε κι’ έμένα, γιατί και ή δική μου ή μύτη — δόξα σοι ό Θεός — δεν πάει πίσω. Γι’ αυτό κι’ εκείνος στις ευτυχισμένες μας ήμέρες μου έλεγε χαϊδευτικά: μυταρού. Είχε χουσή καρδιά και μου έδινε καρπαζιά μόνο μία φορά την εβδομάδα. Τόν μήνα μία φορά, όταν ήταν στις μεγάλες του αγάπες, μου έδινε και καμιά κλωτσιά, εγώ όμως έκανα πώς δεν καταλάβαινα, γιατί ήξερα πώς οι άνδρες πού κλωτσάνε πριν να παντρευτούν γίνονται οι καλλίτεροι σύζυγοι — ήγουν γάιδαροι. ‘Αλλως τε ήταν πολύ τρυφερός και μου έλεγε τις άξεχαστες εκείνες μέρες κατοίκα, γελάδα, μωρή, παλητόμαρο, γουρούνα κι’ ένα σωρό άλλα τρυφερά επίθετα πού τά θυμάμαι τώρα και κλαίω άπαρηγόρητα. ‘Εξαφνικά όμως ό χαρακτήρας του άλλαξε. Μιά μέρα μās έκλεψε μία κόττα άπ’ τό σπίτι. Μιά πάλι μέρα έκλεψε τό παλιτό του μπαμπά μου. Και προχθές έσκότωσε επάνω σ’ ένα κανγα τον θείο τόν Δημητράκη. Πέστε μου, αγαπημένη μου φίλη, τί να κάνω;

Με αγάπη
Μιά φίλη»

Τί να συμβουλέψω στην αγαπητή μικρή μου άγνωστη φίλη; ‘Ο καλλίτερος τρόπος για να παρηγορηθίς είνε να δέση μία πέτρα στον λαμό της και να πέση στο Φάληρο. ‘Αν δεν τής κάνει καλό αυτό, μου ξαναγράφει και βλέπομε.

Η ΝΤΟΥΛΥ

‘Ο Ταύρος: — Θέλω κι’ εγώ να πολεμήσω. Είμαι έναντιον των έρυθρών.

‘Ο διπλασιασμός των έξοπλισμών

Ο ΦΑΝΟΣ

‘Εξετυπώθη και έφέτος εις τα ιδιόκτητα τυπογραφεία και πιεστήριά του...

ΤΟΥ ‘ΕΘΝΟΥΣ’

τά μεγαλειότερα και καλλιτεχνικώτερα της Κεντρικής και Βαλκανικής Εύρώπης

Γιά τόν «Φανό»

‘Ανασκόπησις όλίγων τελευταίων Γεγονότων Στην ‘Ανατολήν, στην Δύσιν, στον [Βορράν και εις τόν Νότον

Εις όλην την ‘Ανατολήν, την Δύσιν και τόν Νότον έλαβαν χώραν κατ’ αυτάς δεκάδες γεγονότων.

‘Ο Χάρρυ Μπάρ διέπρεψε πρωτίστως έν ‘Ελλάδι και σε μικρό διάστημα μās έβγαλε τό λάδι. Για να τόν απολάύσουνε τινές των συνανθρώπων επ’ αρκετόν ενήστυσαν να βάλουνε βελάδα και κατ’ αυτόν τόν τρόπον γινήκαν όλοι τους... παρλάν από την φασουλάδα.

‘Η τής Φραγκφούρτης όπερα μās έπεσκέφθη πάλι κι’ άπ’ έξω άπ’ τά ταμεία της σωστή συνήφθη πάλι όσπου να βρούνε κάθισμα φιλόμουσοι πολλοί κι’ ό Γιουσουρούμ κουράστηκε στολάς να τούς πωλή.

«Προσφυγοπούλαν» είδαμε στο σινεμά κατόπι ταινία ντόπια δηλαδή με ντίβαν έγχωρίαν. Να παρελαύνουν είδαμε του τόπου μας οι τόποι και στην πλατείαν άνεσιν κοινώς... εύρυχωρίαν. ‘Ο ντόπιος Σαίξπηρ, ή Μελός, χωρίς κανένα λόγον αντί να κάθεται σι’ αυγά μεγάλον έστησε καυγά με τόν Παλαιολόγον γιατί τόν διακρίνουνε, ως Ισχυρίσθη, πειραι και... πόδι ως επόμενον από τό... «Βήμα» πήρε, Κι’ έν συντομία πάση τούς Πολωνούς έδιάλεξε κατόπιν να ξεσπάση!

‘Αράδα περιοδικά φυτρώνουν τελευταίως κι’ άπάνω εις την έκδοσιν την τρίτην είνε... τωός άν και καλώς, κυκλοφορούν, εικονογραφημένα, ούτως επείν εφάμιλλα με τά ευρωπαϊκά και δεν πωλούνται λιανικώς, τουτέστιν ένα-ένα, αλλά με τήν... όκιά.

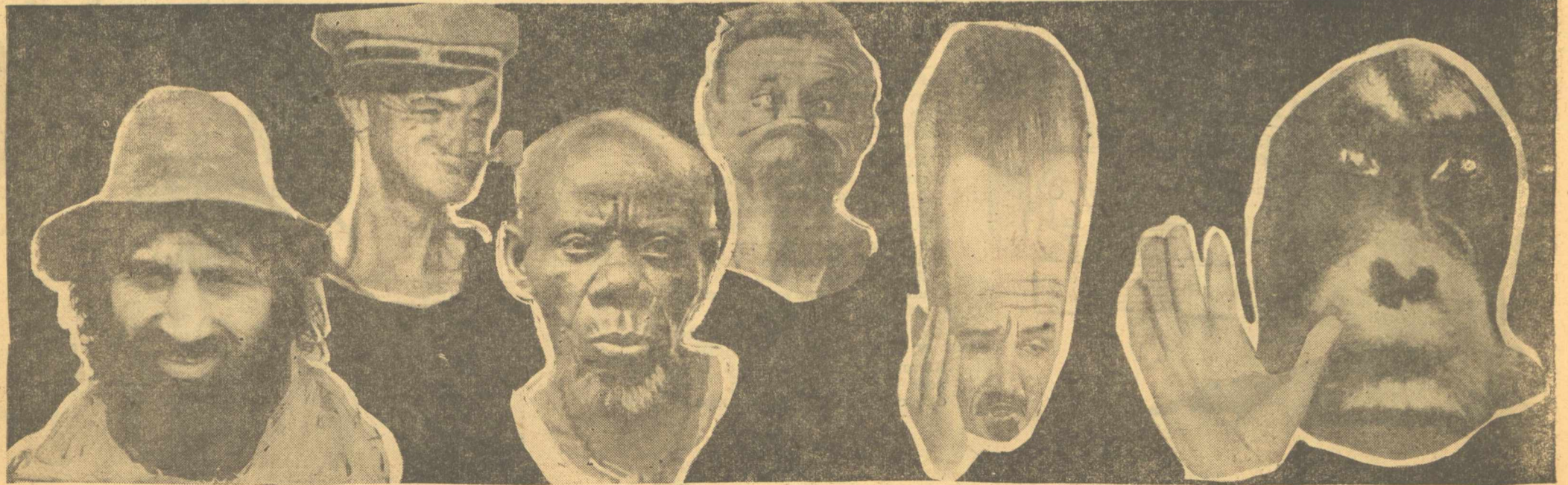
‘Ο Γιαννουκάκης ό βαρύς πούναι θαρός για κλάμα έσχάτως μās έτάραξε στην έμμετρη ρεκλάμα κι’ έτρίξανε τά κόκκαλα του πάλαι ‘Αριστοφάνη, αλλά και του Ξενοπούλου πολυ του... έκακοφάνη. Διαφημίζει τά λικέρ, κραγιόν και πούδρα «Ρέα», κάνει κομπίνες άπειρες συνάμα και πλεκτάνες, μα πρό παντός, ως ήκουσα να λέγη μία παρέα, «Τόν Γιαννουκάκη τρομερά τάν έξαντλούν οι... ΤΑΝΕΣ».

Τρέχουν οι τραμβαγιέρηδες ως νακάναν άμολκ και σιάς όδοūs χορεύουνε τά τράμ... Λάμπη Γουάκ, μετά έκτροχιάζονται και πέφτουνε στο ρεύμα για να μη λέν οι δύσπιστοι ότι δεν έχουν... ρε ύ μα ι.

Χορός έδόθη, εκτός πολλών, και των ‘Ηθοποιών, πρωτοφανής εις είσπραξιν, εις τέχνην κι’ εις ποιόν, εις τόν όποιον τάσπασε κι’ αυτός ό πλέον σύννουσ ιδών στολας πρασίνους πού σώματα σκεπάζανε, φρονώ, δέκα τριών κομφών χορευτριών, αίτινες έχόρευαν κι’ εκάλπαζον παράλογα κι’ άς λέν πώς δεν υπάρχουνε στον κόσμο... π ρ ά σ ι ν’ ά λ ο γ α ι ! ! !

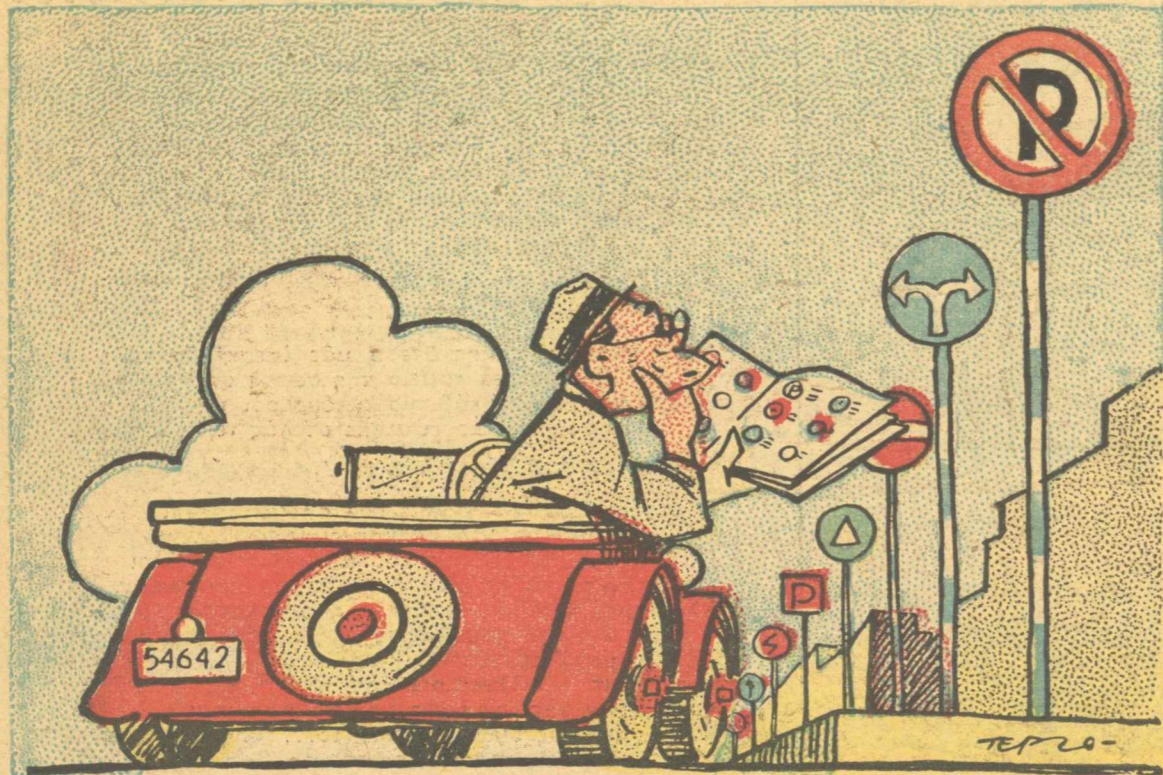
‘Αποκρηές μās ήρθαν και φέτος, όπως πέρυσι με δίχως καθυστέρησι. Τους εγγενείς έγλέντησαν, αλλά και τά καθάρματα και την Δευτέρα καρτερούν να παραδώσουν τ’ άρματα! ΠΟΥΛ — ΠΟΥΛ — ΠΟΥΛ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η «ΦΑΝΗ»

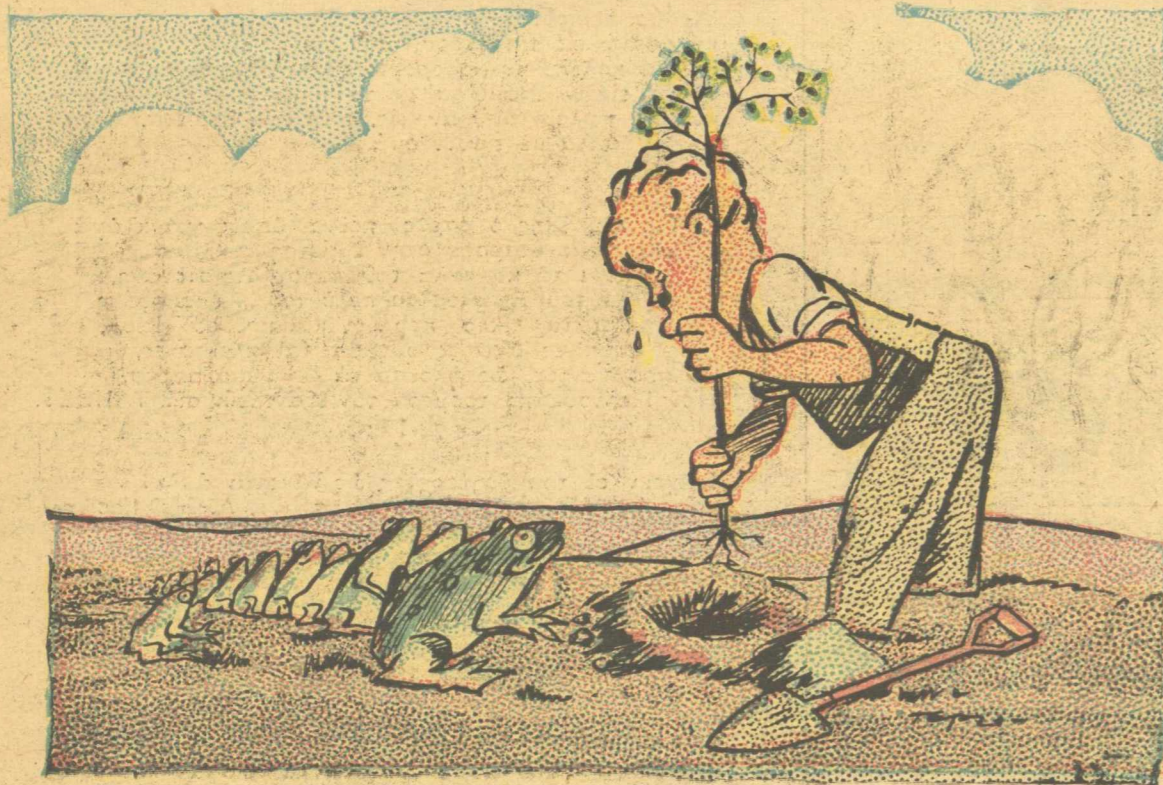

Αί άνωτέρω γνωστά μεγάλα κεφαλαί θα συνεργάζωνται άπο κλειστικώς και μόνον... εις την «Φανή».

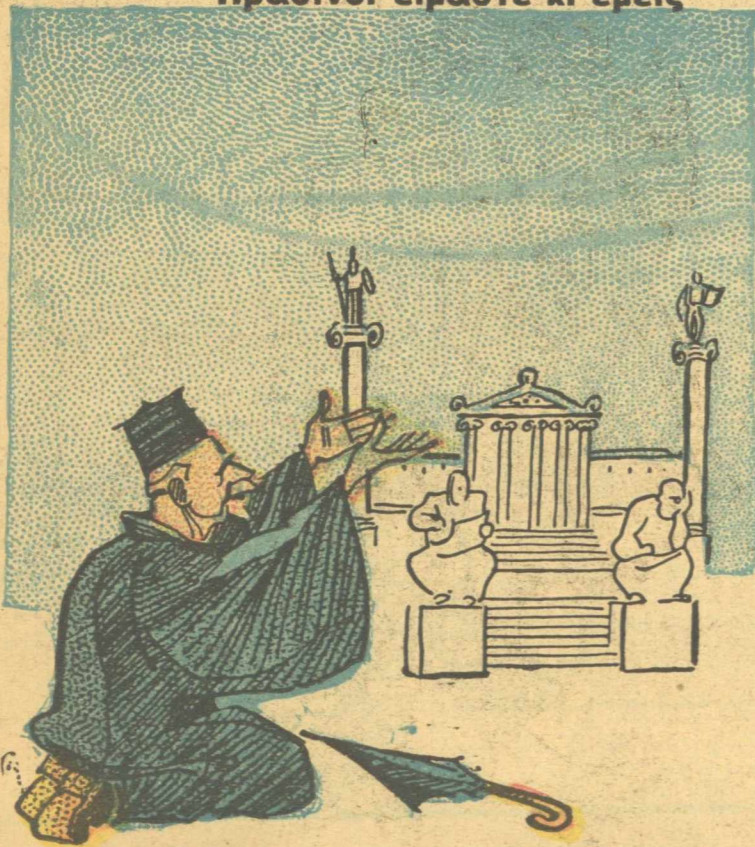
Η ΠΙΝΑΚΙΟΘΗΚΗ

—Τι νά λείη τούτο δῶ, άραγε ;

Πράσινοι είμαστε κι' έμεις

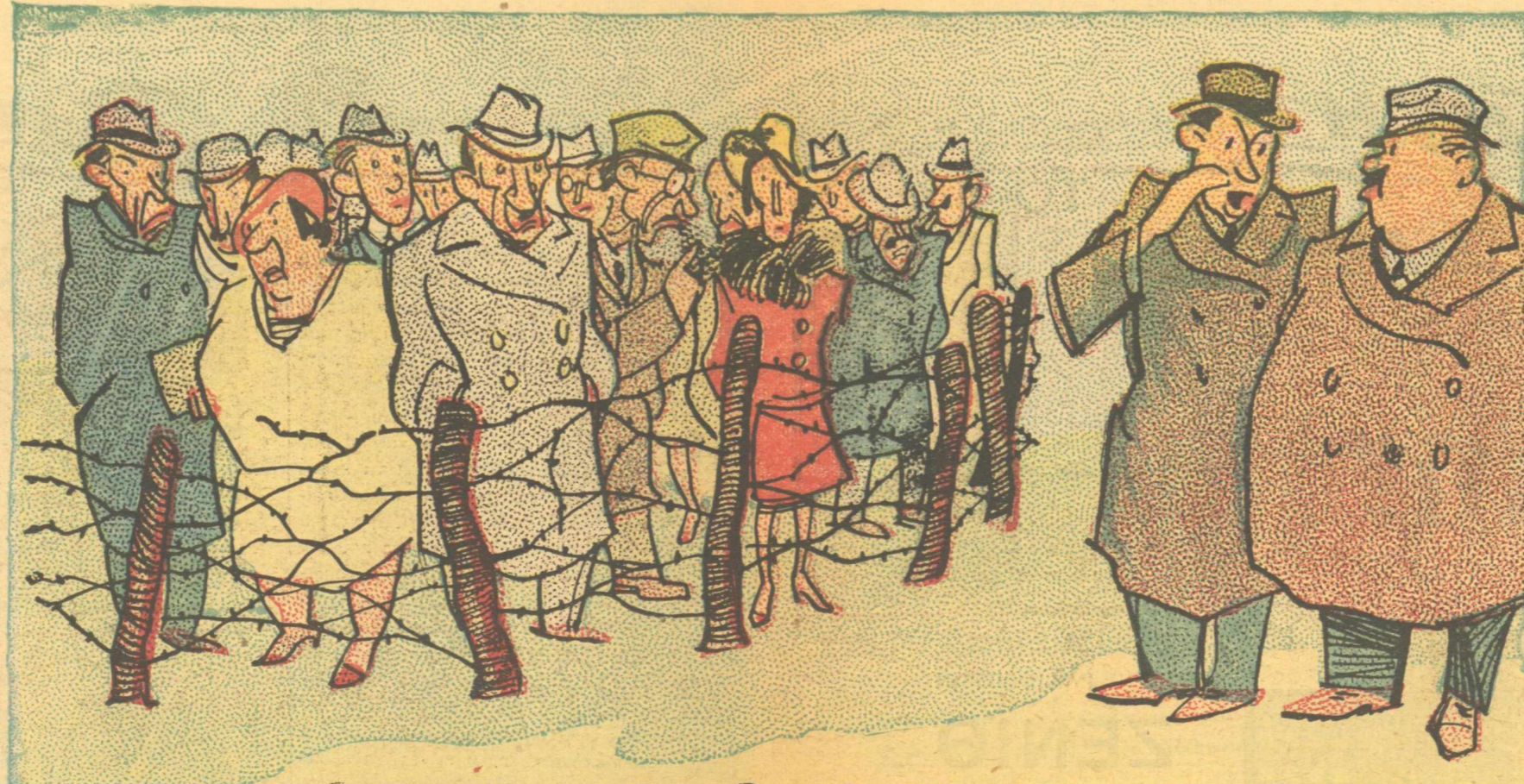
Σουρεαλιστική
κακο - ποιήσις

« Άπαγορεύεται τὸ πτύειν»

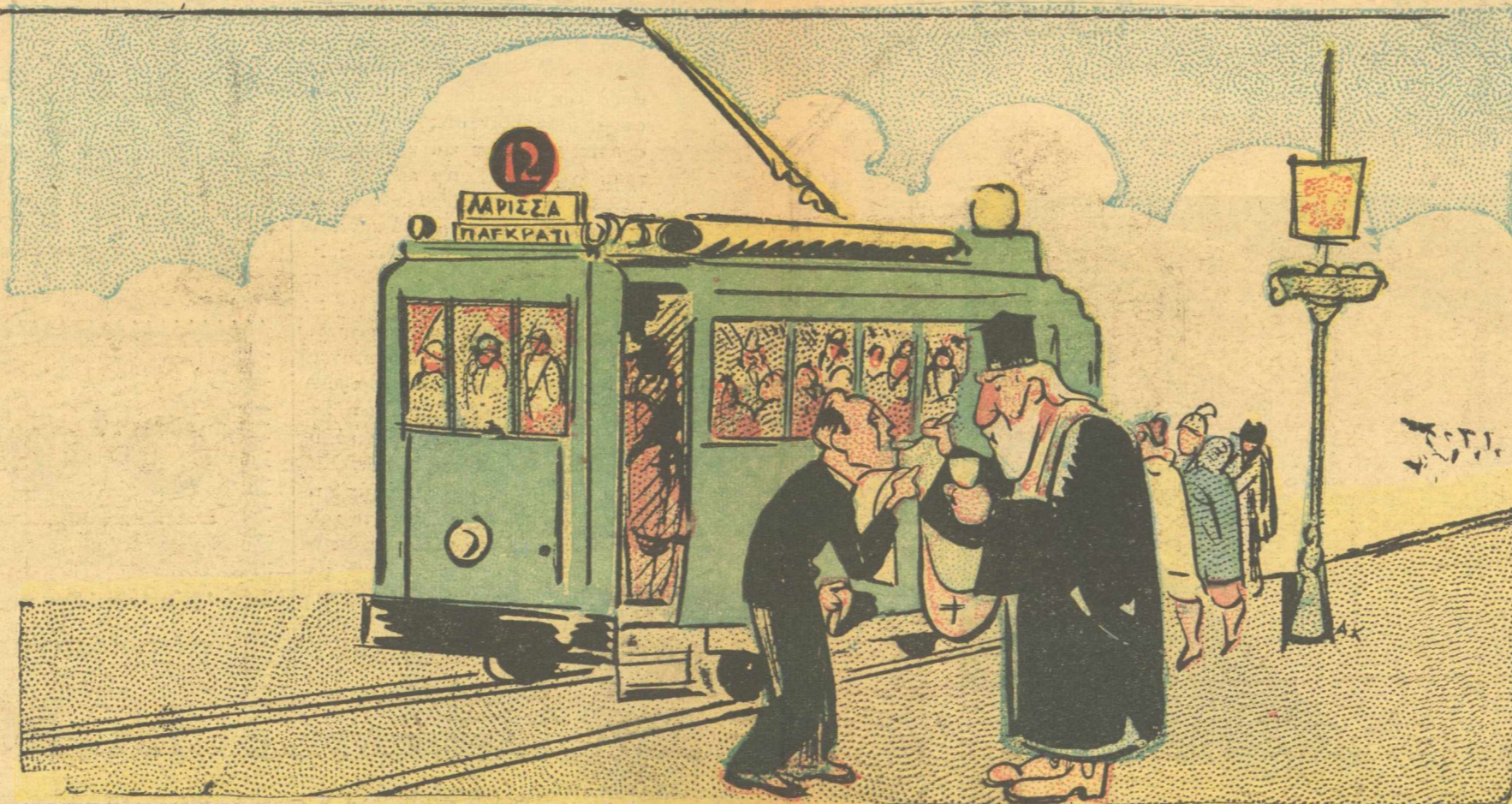
Λάμπει φωνή σπαρταριστή
Μέσα στον κήπο της συνειδήσεως
στην παγωνιά του θέρους
'Η σκέψη τρέχει νά ζουστή
και θρονιέρα φιλά μία εϊδησις
νεαρωτάτους γέρους.
Μυρίζουνε τὰ φρόκαλα
και τ' άνθη σπάνε κόκκαλα
μισσώντας κάποια τράπουλα,
πού θήχει πισοκάπουλα,
Βήχει και μέσα στ' έλλα της
ή κάθε μία στάλα της
με κάνει ακραιφνή
Ριμάρω άδυσώπητα
και ζω σά σπανακόπητα
και πάω στο Δαφνί.

ΔΙΣΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
Υ. Γ.—Ερωτήσεις σχετικώς ό κ.
Κατσαράς άπήνησαν ότι ό ποιητής
καθ' ό Δισεγγονόπουλος, πάσχει
άπό άσθενείαν κληρονομικήν.

Παπαντωνίου Νύν άπολύσις τόν δούλον σου...

—Είνε οι χορτοφάγοι και τούς περιωρίσανε ένεκα τής έβδομάδος του πρασίνου

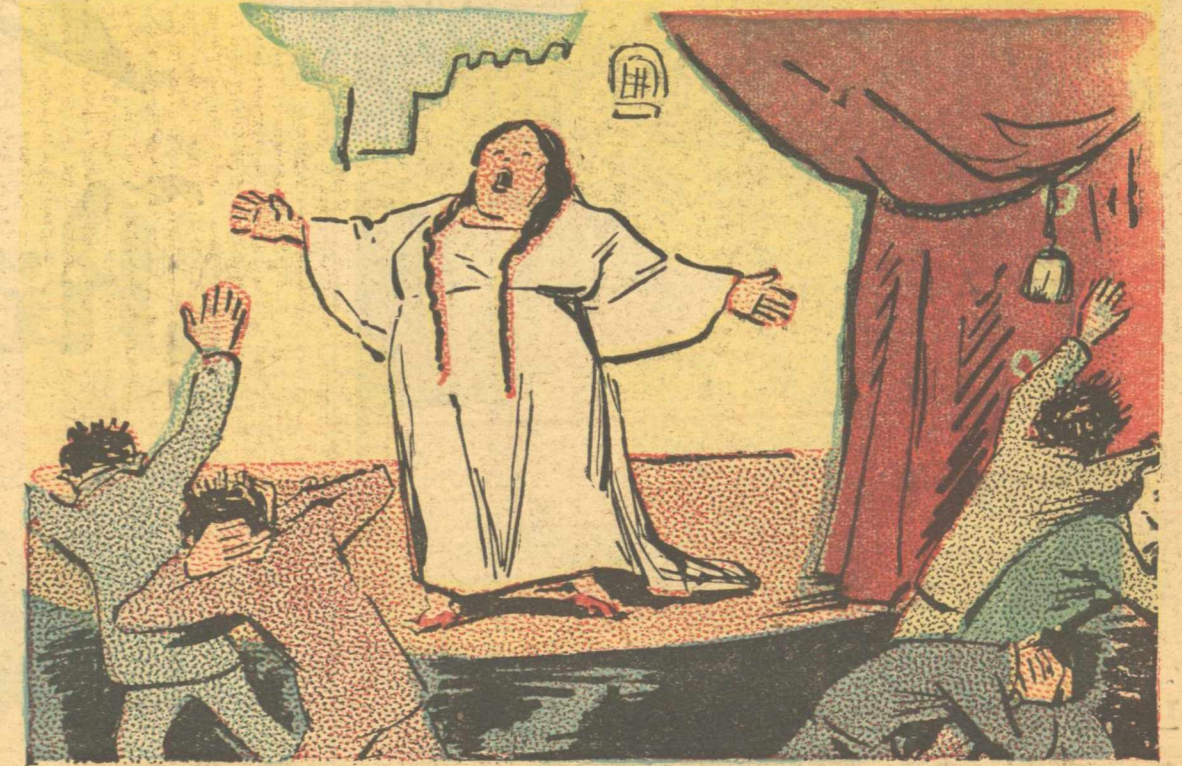

'Η 'Αγία συγ - κοινωνία

'Αεράμυνα

ΤΟΥ „ΦΑΝΟΥ”

Τό Παλαιστή - νιακόν δράμα

Πρός ένίσχυσις του πρασίνου

Ρωμανικά δυ-στι-
χουργήματα

Πτηνόν

“Ω ! πτηνόν, εύφραίνεις ότα Ι
Καλλικέλαδον την γλώττα
ώ, πτηνόν μου κέκτησαι!

“Άνευ σού ό Πλάστης, κτισίς
και την πανωραϊαν φύσιν
δύναται νά έκτισει ;

Κλαύσον, ώ πτηνόν μου, κλαύσον,
μάς έπείραξε ό κάσσιον
κλαύσον ή και γέλασον.
Χαίρε, ώ πτηνόν μου άλλων
και συγκρότησον μετ' άλλων
συναυλιαν εις μι' έλασσον !

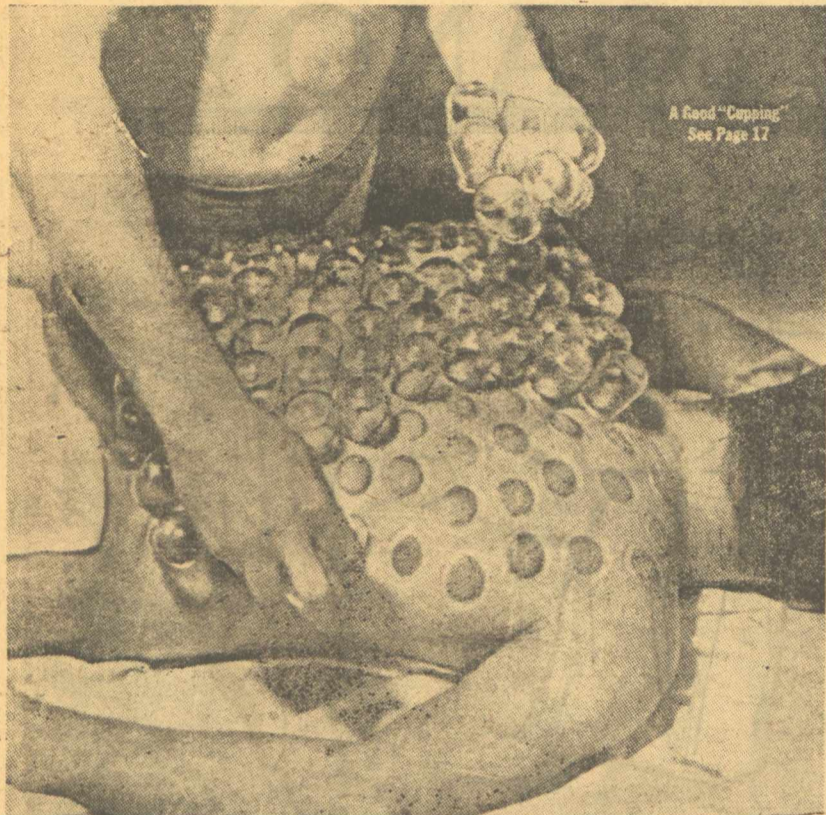
“Ε' άκουσθώσι τότε όμνοι
και του κήπου μας ή λίμνη
θέ νά λάμπη ώς καθρέπτης !

“Ω ! πτηνόν ! Γιατί άπέπτεις ;
ΠΑΠΑ-ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

'Επί τέλους...δνοι με τὰ σαμαροσκούτια !

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΩΣΙΝ ΤΟΥ «ΦΑΝΟΥ»

“Ολίγες βεντούζες”

Τά δύσθυμα του δικαστηρίου

‘Ο Μενούσης

Θρήνοι εις τὸ ἐδῶλιον

Μαλλιά στην κεφαλή. Φρύδια μπρός. Στόμα πίσω. Μάτια. Μύτη κάτω από τὰ μουστάκια. Μουστάκια ἐπάνω από τὴ μύτη. Παπούτσια στὰ χέρια. Γελᾷ καὶ σπάζουν τὰ τζάμια τοῦ δικαστηρίου.

- Ποιὸς ἐγέλασε;
- Ἐγώ.
- Ποιὸς εἶσ' ἐσύ;
- Τί σὲ νοιάζει;
- Καλὰ λές! Δὲν πᾶ νὰ κόψετε τὸν σβέρκο σας!
- Εἶνε ὁ πρόεδρος ποὺ μιλεῖ. Σηκώνει τὴν κουδούναν. Τὴν καταπίπτει. Βήχει καὶ τὴν ξαναβγάζει.
- Ἐξαφικὰ γίνεται χαλασμός:
- Ὀνομάζεσαι;
- Μπιρμπίλης.
- Ἐσύ;
- Μενούσης!
- Κι' ἐσύ;
- Ρεσοῦλ - ἀγάς.
- Ὠραῖα. Ποιὸς ἐσφαξε τὴν πάπια;

Ἦτο νύξ. Ἐτρώγον εἰς ἓν ταβερνεῖον τῆς Πλάκας ὁ Μπιρμπίλης, ὁ Μενούσης κι' ὁ Ρεσοῦλ ἀγάς. Ἐπῆνε ὁ Μπιρμπίλης, ἐφούσκωνε ὁ Μενούσης, ἔτρωγε ὁ Μενούσης ἐχόρταινε ὁ Ρεσοῦλ - ἀγάς κι' ἐπρήσκειτο τὸ στομάχι τῶν ἀναγνωστῶν. Ἐξαφνα, κεί ποὺ τρώγαν, κεί ποὺ πῖναν, κεί ποὺ γλένταγαν, τινάζεται ἐπάνω ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ταβέρνας, ἀπλώνει τὸν γρόνθον τοῦ σσιγμένου εἰς τοὺς τρεῖς συνδαιτημόνας καὶ λέει μὲ φωνὴν τρομακτικὴν:

- Μονά - ζυγά;
- Μονά!
- Ζυγά.
- Μονά, σοῦ λέω.
- Ζυγά, ὦρέ!
- Ποῦ τὸ ξέρεις;
- Τὸ ξέρω, ὦρέ!
- Πάταγος. Σαματᾶς, λαλασμός. Σεισμός. Λοιμός. Καταποντισμός. Σηκώνεται ἓνα ποτήρι. Πέφτει ἓνα πιάτο. Χοροπηδᾷ εἰς τὸν ἄερα καὶ τὸ τραπέζι κάνει λούπιν. Μία κιθάρα ποὺ ἦτο κρεμασμένη εἰς τὸν τοῖχον παίζει μόνη τῆς τὴν ἐνάτην συμφωνίαν τοῦ Μπετόθεν. Γράφει παράυτα κριτικὴν ἢ κ. Σπανοῦδη καὶ ἐπέρχεται ἡ καταστροφή.
- Ἐγὼ κ. ἀστυφύλαξ.
- Αὐτὸς κ. ἀστυφύλαξ.
- Μοῦ ἔφαγε τὴ μύτη κ. ἀστυφύλαξ.
- Μοῦ ἔφαγε τὸ μάτι κ. ἀστυφύλαξ.
- Πᾶμε μέσα κύριοι!
- Ἀδύνατον.
- Γιατί;
- Ψιχαλίζει.
- Θὰ πάρουμε ταξί.
- Ἐν τάξει!

Ἐτσι συνέβησαν τὰ πράγματα. Καὶ συνέβησαν ἔτσι διότι δὲν ἦ-

ταν δυνατόν νὰ συμβοῦν ἄλλως. Ἀφοῦ, λοιπὸν, δὲν συνέβησαν ἄλλως, συνέβησαν ἔτσι. Ἀρα θρέχει! Ράβδος ἐν γωνία, ὅπως δὲν θὰ ἔλεγαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι, διότι δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν παρούσαν συναρπαστικὴν ὑπόθεσιν.

Τρίζει τὸ ἐδῶλιον. Γελᾷ. Παρνίτζεται. Μία χωρίστρα χάσκει. Μία μύτη τραγουδᾷ. Ἐνα στόμα μασσᾷ πασσατέμπον.

- Ἐγὼ τὴν ἐσφαξα τὴν πάπια
- Γιατί;
- Πεινοῦσα, κ. Πρόεδρε.
- Ἐσύ;
- Ἐγώ. Κάτι ἔχεις στὸ μάτι σου, κ. πρόεδρε.
- Κριθαράκι εἶνε.
- Μὴν τὸ ξύνης, κ. πρόεδρε, γιατί θὰ γίνῃ καλόγερας. Καὶ ἐγὼ κάποτε, ἔχων ὁ πατέρας μου ἓνα κριθαράκι, τὸ ἔξυσε ἡ μάνα μου, ἡ ἀδελφή μου κλαίων καὶ ὄν μύωψ καὶ καλόγερας.

- Ἡ ἀδελφή σου;
- Ὁχι. Τὸ κριθαράκι.
- Ποιὸς ἦταν μύωψ;
- Ὁ παππούς μου.
- Ὠραῖα. Προχώρει.
- Ἐρχόμενος, λοιπὸν, ὁ πατέρας μου ἀπὸ τὸ μαγαζι εἶχε ἡ μάνα μου τὸ μάτι τῆς κόκκινου σάν τομάτα. Κλαίων ἡ ἀδελφή μου καὶ ἐρωτῶν ὁ πατέρας μας τί ἔχει, ἀπαντᾷ ἔχει καλόγερα, ὁ μικρὸς ὁ ἀδελφός μου σκάζοντος στὰ γέλια.
- Ὠραῖα.
- Αὐτὰ ποῦ λές.
- Ἐχεις τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσης;
- Μπᾶ.
- Ἄει στὸ καλό.

Ἐγειρεται ἡ ὑπεράσπισις. Φρίκη. Πανικός. Ὁ πρόεδρος κρῦβεται κάτω ἀπὸ τὴν ἔδραν. Ὁ εἰσαγγελεὺς καπνίζει πούρο. Ὁ γραμματεὺς μειδιᾷ πονηρῶς καὶ ὑποτονθορίζει ἓνα ταγκό. Ἡ αἴθουσα ἐκκενοῦται παράυτα.

Ἐτρώγομεν, κ. πρόεδρε! Ἐπίνομεν, κ. πρόεδρε. Πεινασμένοι εἴμεθα, κ. πρόεδρε. Στόμαχον ἔχομεν, κοιλίαν ἔχομεν, τί ἠθέλατε νὰ κάμωμεν; Ἐσφάξαμεν τὴν πάπια! Μάλιστα. Ὁμολογοῦμεν. Βγάζομεν τὸ καπέλλο μας. Ἀλλὰ ποῖος, ποῖος, λέγω, ποῖος, πεινῶν δὲν θὰ ἔτρωγε καὶ τρώγαν δὲν θὰ ἐπείνα, διότι τρώγοντας ἔρχεται ἡ ὄρεξις; Ὅπερ ἔδει δεῖξαι!

Ἀπόφαισις: Εἰς θάνατον ὁ Μενούσης καὶ οἱ ἀναγνώσταί τοῦ παρόντος. Ἐλπίζω νὰ ἐγελάσατε, παιδιά, κι' ἂν εἶνε τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἀλήθεια νὰ μοῦ τρυπήσετε τὴν μύτη.

Ὁ ὀσιο-μάρτυς

Η ΖENITH
LONG DISTANCE RADIO

σᾶς παρουσιάζει εἰς τὰ
ραδιόφωνα τῆς

ΤΟ

Radioorgan

τὴν νέαν καταπληκτικὴν
ἀνακάλυψιν,

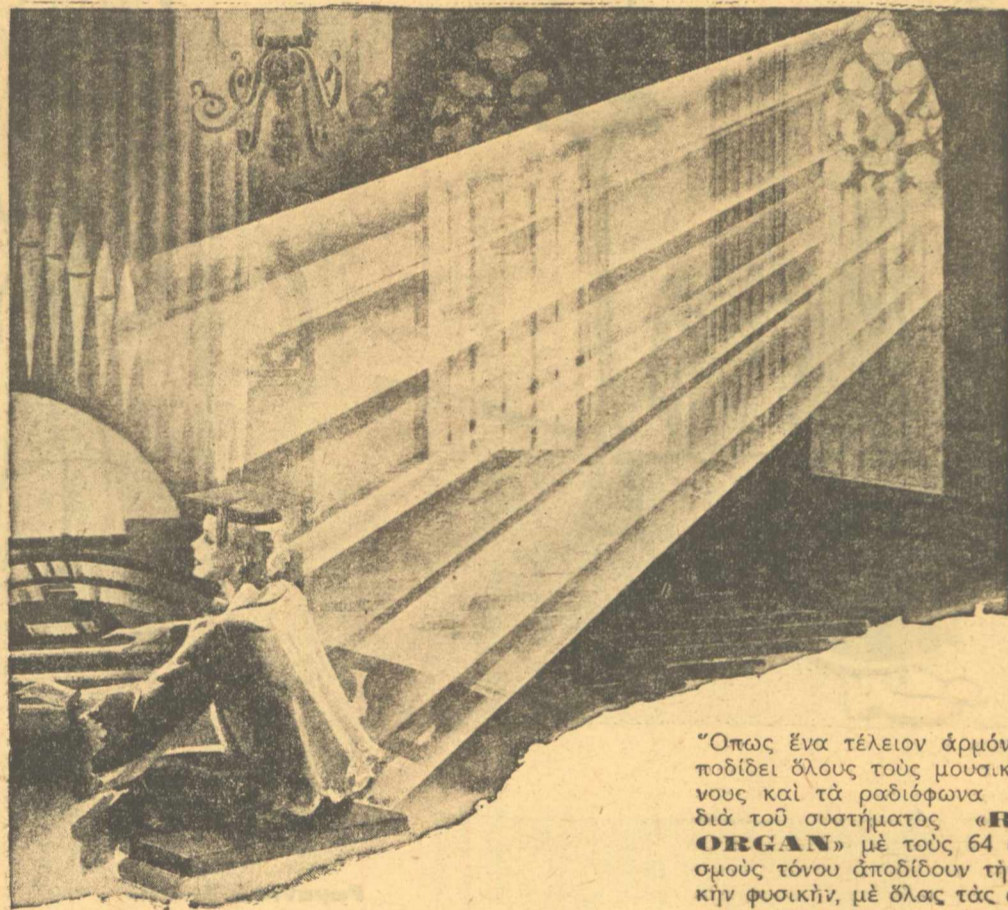
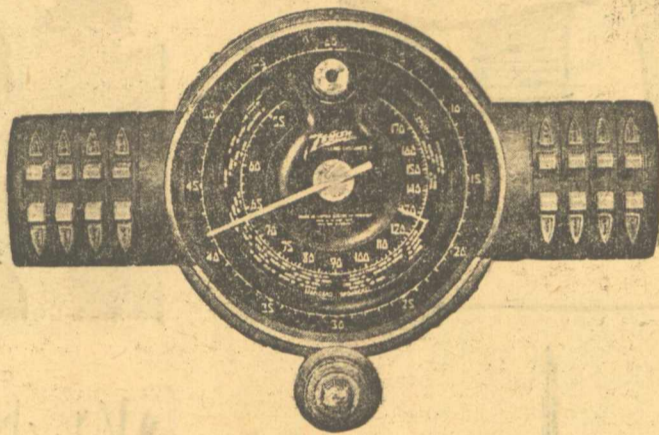
ἈΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

ZENITH

ΤΟΥ

1939

Ὅπως ἓνα τέλειον ἄρμόνιον ἀποδίδει ὅλους τοὺς μουσικοὺς τόνους καὶ τὰ ραδιόφωνα ZENITH διὰ τοῦ συστήματος «RADIO-ORGAN» μὲ τοὺς 64 συνδυασμοὺς τόνου ἀποδίδουν τὴν μουσικὴν φυσικὴν, μὲ ὅλας τὰς ἀποχρῶσεις.

Προτὸν ἀγοράσητε ραδιόφωνον ζητήσητε ν' ἀκούσητε ἓνα ZENITH. Γενικὸν Ἀντιπρόσωπον

ΠΟΙΚΙΛΗ ΑΓΟΡΑ

Σταδίου 58
ΑΘΗΝΑΙ

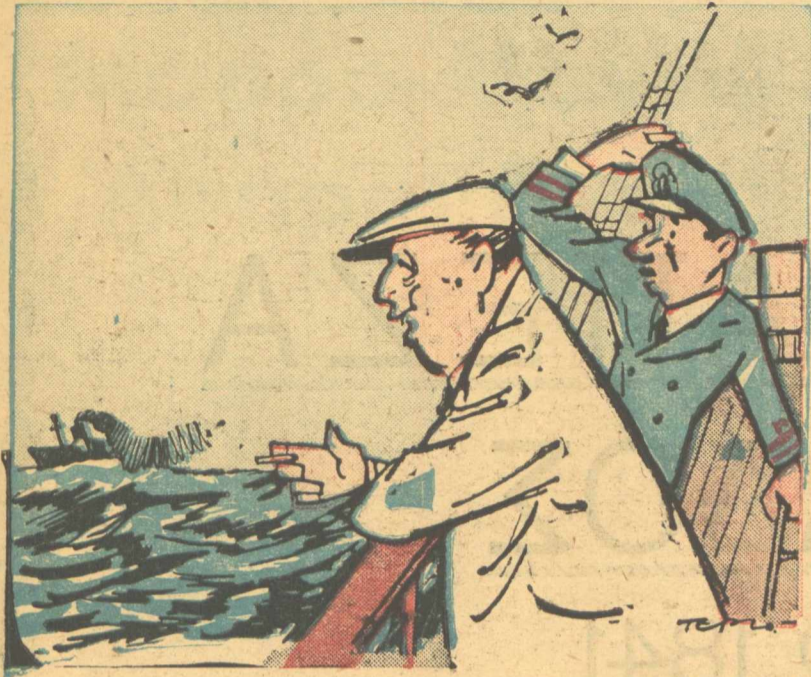
Ἀκόμα καὶ τοῦ Σκαντζόχοιρα τὰ μαιλλεῖ ὑποτάσσει!

Brillat

ΜΠΡΙΓΑΝΤΙΝΗ ΥΓΡΑ ΜΠΡΙΓΑΝΤΙΝΗ ΚΡΥΣΤΑΛΙΣΕ

ΦΙΞΑΤΕΡ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ ΚΥΜΑΤΑ

—Δεν σ'αε πειράζουν τὰ κύματα, κ. υπουργέ; —'Αμ, από κύματα, έχουμε στο ραδιόφωνο μπόλικο και συνηθίσαμε.

Το μυθιστόρημα του «Φανού»

Ο λυσσαλέος κύων

—Ουαί, εις σέ, μουσαρέ και φθειρών κύων, εάν δεν όμολογήσης ότι είσαι ό φονεύς του κορέως του στρώματος της συζύγου του ξεαδέλφου του αρχισταυλίτου!... Έκραύγασε φαιός εκ του έρωτικού πάθους του διά την Φρεδεργόνδην, την έξ άχιστείας ξεαδέλφην του αρχιοινοχού των άνακτόρων, ό Τουρκοεμάδας.

—Ποτέ! έγόγγυζεν ό οδοκαθαριστής Τρίβουλλος, ποτέ ούτιδανοί, ένόσω εξακολουθεί ό ήλιος να περιτρέφεται περίε του άμαρτωλού πλανήτου μας!...

Ό δικαστικός κλητήρ Τουρκοεμάδας, πράσινος έξ άναμίας κακοήθους, εκτόπησε πενήμως πενηκοντάκις ή έξηκοντάκις τας πτέρυγας του και σκότος έγινε επί πασαν την γην. Αίφνης, ήκούσθησαν εις τό λιθόστρωτον όπλα ήμιόνου, γεννηθέντος εκ διασταυρώσεως άγελάδος και ήππου, και άφίχθη έξ Αμιέννης ό Δαλαϊάμας επί πάλου δνου.

—Νά έλθη ό Δήμιος! είπεν ό Μέγας Δικαστής Τουρκοεμάδας, ροφών αντί ταμβάκου κοκκα τινά άδαμάντων και μαργαριτών, περιτέχνως κατεργασμένα υπό του Φλωρεντινού τεχνίτου Βάσκο δε Γάμα. Πτερισθείς δε έπιχαρίτως έγέμισεν άμφοτέρας τας όδοντοστοιχίας του, αίτινες εκ του έπικρατούντος άνά τά ύπόγεια εκείνα φύχους, ήρχισαν κροταλίζουσαι μόναι των. Την στιγμήν εκείνην κατέπλεν ό Δήμιος φορών προσωπίδα εκ δερμάτος κοιλίας Τροιλανδικού ταράνδου, άκολουθούμενος υπό των όκτακοσίων πενήντα όκτώ βοηθών του. Οδτω έφερον λευκάς παρθενικάς έσθητάς, ήκολούθουντο δε υπό πλήρους φορητού σιδηρουργείου, δρυίνου τινός φερέτρου, και μιας νεκροφόρου μεθ' όλων των άπαραιτήτων.

—Ίδωμεν εάν πθοβαίνεθ εις όμολογιάθ Βάκιλλε του Κώχ, έμυρμούρισε στενωρείως τώ Τρίβουλλω εις τό μεσαίον του εκ δεξιών προς τά άριστερα ούς αυτού ό μέγας Δικαστής — ψευδίζων πάντοτε διότι τώ έλειπαν αί μασέλαι — ένω άποτόρπιον μειδιάμα έπλανάτο εις την άριστεράν άμοπλάτην του.

Και στραφείς περι της τροχιάς του, προς τόν έβδομηκοστόν πέμπτον βοηθόν του Δημίου, ακούοντα εις τό θνομα Γασπάρδος, τώ είπεν έπιτροχάδην εις άμβρουζιάνην διάλεκτον: «Κθερίδωθε την γλώθθαν του γελοίου, και έάν κατόπιν τούτου τό άποφάλιον τέραθ δέν όμιλήθη, πρόκειται περι άθώου και να κηδευθ ή μεθ' όλων των τιμών»

Την στιγμήν εκείνην ό ευρισκόμενος έν πορεία κύων του Τρι-

βούλλου εις την από Λούρδην εις Φλάνδραν άγουσαν όδόν, θρήνουςαν ώς συνήθως εκ των πεντακοσίων χιλιάδων κατασκόπων του Καρδιναλίου, κομίζων λέγομεν ό κύων ούτος επί παύρου πληροφορίας προς τόν καλόν μονάρχην του Σαλτσούργου Κάρολον τόν Γραμμοφωνατζήν, διά την μουσάν και άποφάλιον συνωμοσίαν ήτις έξυφαινετο κατά του Καρδιναλίου εις τά εργαστήρια των άλλαντοποιών της Κορνουάλλης υπό Γαστάνου του Νεφοσκεπούς, έν τοσοούτω λέγομεν ό κύων ούτος προαίσθανθείς τόν δι' ήλεκτροπληξίας θάνατον του κυρίου του, ύλάκτισε τρίς. Την πρώτην και δευτέραν ύλακήν, εις ήχον όγδουον. Την δε τρίτην εις ήχον πλάγιον δεύτερον. Αίφνης όμως θληθείς υπό πυροβόλου όπλου—της σατανικής ταύτης νεωστί έφευρεθείσης καταπληκτικής συσκευής— έπεσον ό τάλας κύων άναφωνήσας: «Μ' έφαγαν τά σκυλλιά!»

Και έξεψύχσεν έμέσων άκρίδας και μέλι άγριον.

ΜΕΡΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ (ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΣΙΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΟΥΒΡΩ).

Τοιαύτη ήτο ή δεινότης της ύθρεως, ώστε τό πτευλοδοχείον άχρίασεν, άπάλεσε την ίσορροπίαν του και άνετράπη εις την μεγάλην αίθουσαν του πύργου, ήχίσσαν, ήχον πένθιμον, όν άκούσας ό φέρων ύποδήματα εκ δερμάτος νεαρής φαλαίνης μαρκήσιος Πλάς ντέ λα Κονκόρτ έφρικίασεν, άναφωνήσας: «Χίλιαι ούρα! διαβόλων και διαχίλιαι άραβικών ήππων, να διαιρεθούν δι' έξ χιλιάδων πεντακοσίων έβδομήκοντα ούρων ίνδικών χοιριδιών».

Ό κόμης ήτο έντός εκτός εκτός και περίε έαυτού.

Περιστραφείς δε δίκην σθούρας περι τόν άξονά του, έσχισεν όλως έπιπολαίως τό έσώθρακόν του χρωματισμού ίώδους άνοικτού—(ένταύθα οι ίστορικοί διαφωνούν...).

Άκούσας τούτο ό Lord de Lord άνεβόησεν!

—Ω, της σαπράς γενεάς των κοπροβριθών Δανικών κυναριών! Άλείφας δε έπιχαρίτως τά όπισθιά του διά μίγματος πετρελαίου και νάφθης έθεσε πύρ διά πυρείου δωρηθέντος εις αυτόν έντός δερματινης έξ έρυθρόν δαμασκηνού θήκης, υπό του Συνδικάτου των Πανδοχέων της συνοικίας του Άγίου Όνωριου και ώχετο άπιών, καταλύσας εις τας έντός του περιβόλου του Άθβαίου του Ουεστμίνστερ ευρισκόμενας Μονάς...

Συνέχεια... δέν ύπάρχει.

Μη-τρών Έλλήνων ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Έκ του καταρτισθέντος αιτηρώον των Συντακτών» παραλαμβάνομεν τά όνόματα μερικών συναδέλφων. Αυτοίμεθα, διότι ό χώρος δέν μας επιτρέπει, να παραλάβομεν περισσότερους.

Περιορίζομεθα όθεν εις τούς κατωτέρωJ

Όνοματεπώνυμον: Γεώργιος Άσπρέας, μορφή Ιστορική. Έπάγγελμα: Κάνει έξαγωγήν... Έλλήνων στην Αφρική. Γράφει και παλαιών άνδρών τά κλέη.

Ηλικία: Δέν την λέμε. Οι περιπέτειες των ήρώων του συγκινούν μικρούς και μεγάλους.

Άσχολία: Τρώει... κανιβάλλους! Έμαθε την Ζούγκλα θανμάσια πλέον

Ίσως εκ του ότι ό Διευθυντής του είναι Μπρωτολής Α έ ω ν.

Όνοματεπώνυμον: Γεώργιος Πάπ, χιουμουρίστας εκ των μοναδικών. Έπάγγελμα κύριον: Έχθρός... των ακαδημαϊκών. Προσόντα: Ξέρει άπ' έξω τ' άρχαία βιβλία.

Μετέργεται κάθε άπόγευμα... άρχαιοκαπηλία. Μά την γλυτώνει πάντα για όσα γράφει «επ' τόν φαζόν» του.

Διότι είναι και Δικηγόρος και... άθρώνει τόν έαυτόν του.

Όνοματεπώνυμον: Ψαθάς Μίμης. Έπάγγελμα: Εύθημογράφος φήμης. Προσόντα συντάκτου μύρια.

Γράφει εύθυμο ρεπορτάζ άπό τά δικαστήρια. Ποινικόν μητροών: Δευδόν ούδένά ήπάτησε. Είς δικαστήριον ό Μίμης... ποτέ δέν έπάτησε. Άγαπάται κι' εκτιμάται για τό ταλαντόν του άπ' τόν Μελά.— Άλοιμόνόν του!

Όνοματεπώνυμον: Γιοκαρίνης Νίκος. Έκτιμάται ως συντάκτης κι' ούχι άδικως.

Ηλικία: Άνδρική. Μά στο θέατρο... βρωμική! Διά τούτο, παρ' όλην του την άξια. Έκαμε στο «Μοντιάλ» μιάν... άταξία Χαρακτηριστικά: Όρσάια Κατηγορήθη άπαξ επί άποπλανήσει... του Μακεδόν Άνδρέα.

Όνοματεπώνυμον: Θ. Συναδινός. Έπάγγελμα: Συγγραφέυς δεινός. Του άνεβάζει ή Κοτοπούλη ότι κι' άν γράψη με στογήν μνίας.

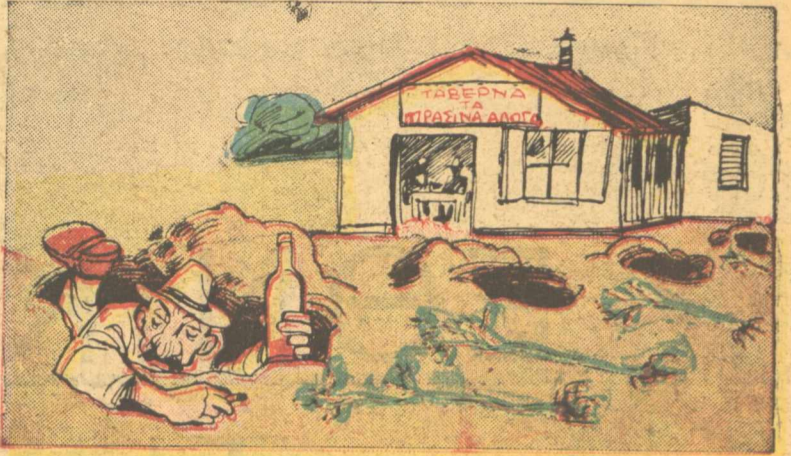
Αηλαδή την έχει την Μαρία άσ... πούρο Χαϊβάνας.

Έν Τριπόλει πρωτοάνοιξε εις τό φως τά μάτια. Έγεννήθη, ήμέρα Δευτέρα πού χουν τά θέατρα... κεσάια.

Ά συμφωνία του Μονάχου

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΠΡΑΣ - ΟΙΝΟΥ

—Τί τούς ήθελες τούς λάκκους κύρ Κώστα;

Η κ-οβόνη

Πώς περνούν οι γ-αστέρες

Είς τό Χόλλυγουντ

—Ό Ρόμπερ Ταϊηλορ όταν θέλη να βγάλη τά παπούτσια του λύνει πρώτα τά κορδόνια του!

—Ό Γκρέτα Γκάρμπο, όταν παρεξηγηθή με κανένα στο στούντιο της «Μέτρο Γκόλντουϊν Μάγερ», παίρνει τό τράμ και πάει στο στούντιο του κ. Μαδρά!

—Ό Άδόλφος Βαλεντίνο προτού πεθάνη παρεκάλεσε τόν ήμπερσάριό του να τόν βαλσαμώσουν και να τόν στείλουν στην «Ούφα» της πλατείας Συντάγματος.

—Ό Σάολ Μπωναγιέ κάθε βράδυ πού πηγαίνει εις τό σπίτι του προτού μη στην κρεβατοκάμαρά του, περνάει πρώτα από τό δωμάτιο

Μία τελευταία άραιοτάτη φωτογραφία του γόητος Ρόμπερτ Ταϊηλορ.

της καριέρας του και ύστερα μπαίνει στο μάνιο του και πλένει τά πόδια του με νερό Σαρίζης.

Ό Ντανιέλ Νταριέ χαλάει ύπερ τά δέκα ζευγάρια κάλτσες την έβδομάδα και αυτό διότι δέν κόβει ποτέ τά νύχια των ποδιών της άδυνατούσα να τά φάη με τό στόμα όπως τρώει τά νύχια των χειρών της!.

—Ό Τσάρλι Τσάπλιν άσθενεί βαρύνως εκ κοιλιακής νόσου. Λέγεται ότι σε στιγμήν άπελπισίας προ καιροϋ έφαγε όλες τις βοθές ταινίες του και άμέσως προσεβλήθη άπο... ταινίαν!

Σ. Σ. —Λόγω καθυστερήσεως της άμαξοστοιχίας εκ Μελιγαλά δέν παρελάβομεν τά χθεσινά ξένα φύλλα και συνεπώς τά νεώτερα άπο την πρωτεύουσα του κινηματογράφου θα τά δημοσιεύσομεν εις τόν αδριανόν Φανόν ό όποιος θα κυκλοφορήση του χρόνου τέτοι άμέρα!.

Ένα καθ' έκάστην

—Νά μ' αφήσετε ήσυχη, κύριε... —Τί έκανε λέει; Έγώ θρέ σϋ, είμαι Άγγλίδα και δέν ξέρω γαλλικά...

Στίχοι της Αποκρήας

ΑΤΡΑΞΙΟΝ, ΚΟΤΙΓΙΟΝ, ΕΚΠΛΗΞΙΣ

Τόν γνώρισε μιάν νύχτα—Αποκρηά... Και μόνο μ' ένα βλέμμα της παμπόνηρ Τόν τράβηξε στο πλάι της, μακρονά... —Τ' αυτήν, μιάν άτραξιόν γ' αυτήν (Ένα δνειρο...)

Τόν κύταζε, και γέλαγε πολύ... Σάν κοιγιόν της φάνηκε άρλεκίνιασ, Μά εκείνον, μέσ' στη νύχτα την τρελλή Τόν πλάνεψε τό βλέμμα της, τουαλί (νικο...)

Και ήσαν οι έκπληξεις την αήγ: Μιάν νύχτα όλη κοντά της, τόν θαρ (θρε...)

Άνοιξε στην καρδιά του μιάν πληγή, Και σ' άλλην άγκαλιά—μακρονά του (βρέθηκε...)

Μιάν νύχτα Καρναβάλου, δίχως πηλίσια Με άτραξιόν, με κοιγιόν κι' εκπλη (Ξεις...)

Δέν γνωρίζετε ότι

...Τό φόρεμα πού θα φορεθ ήφέτος τό άπόγευμα θα είναι γαρνιρισμένο με μαύρη μάλλινη, ληνή μεταξωτή μπλέ ταντέλλα, ή άπό παλαμάρι, με μακρυά μανίκια μαύρα, τούτέστιν μαυρομάνικια, άζουστέ, άπο σεξ άππλή χρώματος ρός, ή κίτρινο, ή καφέ... μέ τριο θραστό!

...Η πιό περιζήτητη ταντέλλα θα είναι άπο γκρι πούρ άλά θορβολάν φινανσιέρ.

...Τό καπέλλο της μόδας θα είναι σε σχήμα γιουβέτσι με... μανέστρα, με θούτυρο φρέσκο στα φούρνο σε μικρό... κεφαλάκι!

...Κάλτσες της μόδας θα είναι «Έτάμ», «Άντάμ πάπαντάμ» σε... ποδαρόνια με άυγολέμογο.

...Η θραυνη τουαλέττα θα είναι άπο σατέν σε χρώμα πορτοκαλλι, ή μανταρινί, με κουμπιά άσπρα σε σχήμα κουκουτσιών, ή και χωρίς σχήμα... δηλαδή ά-σχημα!

...Τό μεσημερινό της 12ης άκριβώς καπέλλο θα είναι σε σχήμα καμπάνας!

...Η τουαλέττα της 1 παρά 20 μ. μ. θα είναι άπο κρέπ ντέ Η πλά ντι ζούρ!

...Διά την τουαλέττα των 3 παρά 10' μ. μ., άν τό ρολόι μας πάη καλά, θα είναι άπο σέτο θιφασμα άλά ένστουνιτρεϊς παρά είκοσι!

...Διά την τουαλέττα της 5ης και 25' μ. μ. θα φορεθ ήμίζεττα άπο ταφτά δηλαδή τ' αυτά και τά ίδια και χειρότερα!

...Διά τας 11 μ. μ. τό θράδυ ή τουαλέττα πού θα φορεθ θα είναι άπο... τίποτε... Άπολύτως τίποτε, ή άπο έλαφρόν φύλλον σικης, άπο κρέπ ντέ σιν διαφανέστατο.

ΤΥΠΟΙΣ "ΕΘΝΟΥΣ," Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γερμανού 7.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

1.205.000.000
10.471.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμία καὶ ταμιευτηρίου), μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK
139 WILLIAM STREET

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

Φ...λόγες πολέμου, φ...λόγες αγάπης

Μαυρο-Μαντώ 'Ασπρογένους

Ιστορικόν ανάγνωσμα του 'Ακαδημαϊκού Μελάτου

Ψάχνοντας όλα τα δωμάτια διά να εύρη το χαμένον του κομβολόγιον ο Μαύρος, μπήκε και στον παρθενικόν κοιτών της νεαρᾶς κόρης.— Μαντώ, εἰς τὸ βνομα τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνεφώνησε

—Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατί μ' ἔβαλαν ἐδῶ !...

μήπως εἶδες τὸ κομβολόγιόν μου; Δὲν ἔλαβε ζῆμα ἀπάντησιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ψάξῃ μόνος του τὰ ἔρμάρια. Οἱ τελευταῖες ἀχτίνες τοῦ ἡλίου πού βασίλευε ἔμπαιναν ἀπὸ τὸ παράθυρο τὸ δωμάτιο τῆς κόρης κατακόκκινες ἀπὸ ἐντροπὴν καὶ τὸν βοηθοῦσαν στὸ ἔργο του. 'Επάλαιψε φοβερὰ μὲ τὴν συνειδήσιν του. Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ θεθλώσῃ τὴν παρθενικὴ ἀγνότητά πού διάχυτος μὲ τὴν μυρωδιὴν τῶν ἀνθιδένων, σάν τὴν ψυχὴ τῆς Μαντῶς, νερατζιῶν τῆς Πήνου πλημμύριζε τὸ δωμάτιο, καὶ νὰ ψάξῃ τὰ συρτάρια; Δι' ἐσὲ Πατρίς μου, ψιθύρισε σταυροκοπούμενος ὁ Γέρω-Μαύρος, ἄς γίνῃ καὶ αὐτό: Καὶ ὅμως καὶ πάλι δίσταζε. Ἦταν τόση ἡ ἀγνότης, τόση ἡ ψυχικὴ ὠμορφία, τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ πού ἐνοιώθη ὁ ἄδολος γέροντας τὰ χέρια του νὰ τρέμουν ἀπὸ συγκίνηση—Παρελθέντω ἀπ' ἐμοῦ.. ψιθύρισε, κι' ἔκανε νὰ φύγῃ. Τὸ κομβολόγιον ὅμως τοῦ χρειαζόνταν ἀπόλυτα. Ἦταν πλεγμένο ἀπὸ λροκούκουτσα τῶν ἀλυπρώτων ἐλαιῶνων τῆς Ἑλλάδος. Κι' ἔπρεπε νὰ βράσῃ τοὺς κόκκους του γιὰ νὰ βγῇ τὸ εἰδικὸ λάδι πού χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ φωτίξῃ κάθε φορά τὰ ἀπόκρυφα γράμματα πού τοῦ ἔστελναν ἀπὸ τὰ Παρίσια οἱ Φιλικοί. Μόνον μ' αὐτὸ ξεθάρευε ἡ ἀόρατη γραφὴ τους καὶ φανερώνονταν. Οὐκ ἔστιν ἄλλως... εἶπε ἀποφασιστικὰ καὶ ἀνοιξε τὸ μεσαῖο συρτάρι τῆς τουαλέττας τῆς Μαντῶς. Τὰ τρέμοντα δάχτυλά του ἔπιασαν πρῶτα ἀπ' ἑνὸς ἑνὸς κομποδεμένο κεντητὸ μαντηλάκι. Τὸ ἀνοιξε καὶ μὲ ζωηρὴν του ἔκπληξι εἶδε ὅτι ἔκλεινε μὲ ὄλο του τὸν δαντελλένιο πλοῦτο καὶ μὲ τὸ λεπτό του ἀρωμα λουλουδία ἔξερὰ καὶ σκουριασμένες πρῶτες... Τὸ ξαναδιπλώσε μὲ προσοχὴ. Παρακάτω συνάντησαν τὰ δάχτυλά του ἕνα κουτί μὲ ἀσπρη ποῦδρα. Πῆρε ἀφηρημένος, σάν νὰ ἦταν ταμπάκο, μιά πρέζα καὶ ἔμεινε ὀλότελα κατάπληκτος. Ἦ παύδρα ἔφεγγε στὸ μισοσκόταδο γιομάτη ἀνεξήγητο μυστήριον. Ἦταν φῶσφορο; Μὲ ἀκατανίκητη πιά περιέργεια ἐρευνόουσε τὰ φορτιστάρια καὶ τὰ ἔρμάρια τῆς Μαντῶς. Ποῦδρες παντὸς χρώμα-

τος καὶ πρόκες κάθε μεγέθους ἔρχονταν στὸ φῶς μὲ ἄλλα πιά παράξενα πράματα. Σκοινιά, μακαράδες, καραβόπανα, μπιστόλες κ.λ.π. Δὲν ἄργησε νὰ καταλάβῃ ὅτι οἱ ποῦδρες ἦταν χημικὰ δείγματα μαρτυροῦ καὶ τὰ κερφιά δείγματα γιὰ τὴν ναυπηγικὴν καραβιῶν. Κι' ἡ ἀναπάντησιν αὐτῆ συλλογῆ ἦταν ἀρωματισμένη μὲ τὰ πιά λεπτὰ ἀρώματα πού ἔστελναν τὰ ξαδέφρια τῆς ἀπὸ τὰ Παρίσια καὶ τυλιγμένη σὲ στίχους πού ἡ Μαντῶ ἀντέγραφε ἀπὸ ξένους ποιητὰς. Μιά τελευταία ὁμως ἀνακάλυψε τὸν συνεκλόνισε. Σὲ ἕνα μπουκαλάκι ἀνεγνώρισε τὸ λάδι τοῦ κομβολογίου του. Ὡστε ἡ Μαντῶ τὸ εἶχε θράσῃ; Ὡστε λοιπὸν εἶχε γνῶσιν τοῦ μεγάλου μυστικοῦ; Ἐδιάβαζε κρυφὰ τὰ γράμματα πού τοῦ ἔστελναν οἱ Φιλικοί; Ὡ, ἄλλοι καὶ τρεῖς ἄλλοι, ὅποιοι κίνδουνοι διὰ τὴν ἔθνικὴν ὑπόθεσιν!

Ἐνα κοριτσόπουλο, μία παιδίσκη ἀνήλιε κατεῖχε τὸ θεῖον, τὸ μέγα, τὸ τρομερὸν μυστικὸν τοῦ ἔθνους! Καὶ ὡ τῆς ἀπελπισίας, νὰ ἐσώζοντο τοῦλάχιστον μερικὸν κόκκοι τοῦ κομβολογίου του διὰ νὰ τοὺς θράσῃ καὶ νὰ διαβάσῃ καὶ αὐτὸς τὸ γράμμα πού τοῦ εἶχε σταλῇ ἡ τοὺς εἶχε θράσῃ καὶ αὐτοὺς ἡ ἀπληστος γυνὴ;... Ἄλλοι φωνοὶ ὁ ἀγαθὸς Μαύρος ἔτρεξε διὰ νὰ συναντήσῃ εἰς τὸ θάθος τοῦ κήπου τὴν Μαντῶ, πού μὲ ὑψωμένον τὸ βλέμμα ἐσημάτιζε μὲ τὰ λαμπρὰ ἀστέρια τῆς ἀνοιξιῶτικης θραύσας τὴν λέξιν Ἑλλάς, προσθέτουσα ὡς συλλαβὴν καὶ ἕνα ἀκόμη ἀστρον ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ θάθη τοῦ κήπου. Ἦτο ὁ γενεῖας τοῦ ἀτυχοῦς Μαύρου, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν ἐπαφὴν τῆς μὲ τὰς χημικὰς οὐσίας τῆς τουαλέττας τῆς Μαντῶς, ἐφωσφόριζε ἀκόμη, καὶ ὀλοένα ἐπλησίαζε.

(Συνέχεια;)

ΕΝΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

“ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΒΡΑΔΥΑ,,

Χοροὶ ποντιακοὶ - Τραγουδία. Κοτιγιῶν - Λαχεῖο.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

πρῶν «Ντελις» Κυριακὴ 19 Φεβρουαρίου.

Δὲν πρέπει νὰ μείνῃ Ἑλλήν πρὸ νὰ μὴν ἀποκτήσῃ τὸ νέον θιβλίον

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

τῶν Δημοσιογράφων I. Μυτάλη καὶ K. Μάγερ

Περιλαμβάνει ὀλόκληρον τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἀπὸ τοῦ 1790 μέχρι σήμερον, ὅλας τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ πού ἐξεδόθησαν, τὴν δρᾶσιν τῶν παλαιῶν, τῶν νεωτέρων καὶ συγχρόνων δημοσιογράφων καὶ πλοῦστον ἀνεκδότων ἀπὸ τὴν δημοσιογραφικὴν ζωὴν.

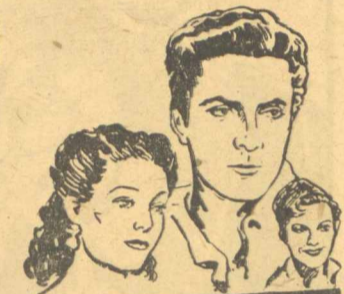
Τιμᾶται Δραχ. 100

—Γράφομε ἐπιθεώρησι;

Ἡ πρῶ μεγάλητέωδης δημιουργία τοῦ παγκοσμίου κινηματογράφου

ΤΟ ΘΡΥΛΙΚΟ-ΦΙΛΜ

ΣΟΥΕΖ

Τὸ δρᾶμα καὶ ἡ περιπέτεια ἐνὸς ἀνθρώπου τολμηροῦ, τοῦ ΛΕΣΕΨ, πού ἀνευρέθηκε νὰ ἐνώσῃ τὴν Ἄνατολὴν μὲ τὴν Δύσιν καὶ τὸ πραγματοποιήσῃ μὲ τὸ κολοσσαιο ἔργο του, τὸν ἰσθμὸ τοῦ Σουεζ, μέσα στὴν φλογισμένη αἴμα, κάτω ἀπὸ τὸν συνεχῆ κίνδυνον τῶν ἀγρίων Βεδουίνων, μέσα στὴ δίνη τοῦ τρομεροῦ «Σιμουῦν»!

Θέμα τολμηρῶ, συναρπαστικὸ ὅσον καὶ ἐπίκαιρο!

Ὁ θρίαμβος μίᾶς ἀγάπης πού ἐνέπνευσε ἕναν ἄνδρα ν' ἀλλάξῃ τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου!

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

τῆς Ὁθῆνης!

Πρωταγωνιστοῦν

ANNAMPPELLA
ΤΑ'ΥΡΟΝ ΠΑΟΥΕΡ
ΛΩΡΕΤΤΑ ΠΟΥΓΚ

καὶ μαζί τους 20.000 πρόσωπα

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

20 Φεβρουαρίου

Συγχρόνως

ΑΤΤΙΚΟΝ

καὶ

ΡΕΞ

Εἰς τὸ Φαληρικὸν Δέλτα

Πλήρης περιγραφή τῶν ἵπποδρομιῶν Ὁ θρίαμβος τῶν προγνωστικῶν μας

Τὰ προγνωστικὰ τῆς προσηχούς ἐβδομάδος

Δέλτα, Ἐπιλον, Ζήτα, Φαλήρου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ διπλοῦν πρόγραμμα τῆς συγκεντρώσεως τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος εἰς τὸ Φαληρικὸν Δέλτα ὑπῆρξε καὶ πολλαπλοῦν κτύπημα κατὰ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀτυχῶν φιλιππῶν.

Ἡ διεξαγωγὴ τῆς πέμπτης ἵπποδρομίας ἐδικαίωσεν ἀπολύτως τὰ προγνωστικὰ τοῦ «Φανου», ὁ ὁποῖος ἐπὶ δέκα ἵππων ὑπεδείκνυε τοὺς 9 καὶ ἐκέρδισεν ὁ δέκατος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ παρακολουθοῦν τὰ προγνωστικὰ μας ἀνελλιπῶς, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται μεθ' ἐκάστην ἵπποδρομικὴν ἡμέραν εἰς τὴν 32αν σελίδα τοῦ «Φανου». Ἡ τρίτη ἵπποδρομία ὑπῆρξε θρίαμβος διὰ τοὺς σταύλους Τζουμπέλης, οἱ τρόφιμοι τοῦ ὁποῖου ἔμειναν εἰς τὸ μηχανοστάσιον τρώγοντες τὸ λίγο χορτάρι πού εἶχε μείνῃ στὴν ἔρημν γῆ. Ἐπ' εὐκαιρία καταγγέλλομεν εἰς τὰς ἵπποδρομικὰς ἀρχὰς ὅτι τὸ περισσῶτερον χορτάρι πού εἶχε φυτρώσῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἵπποδρομι-

ῶν εἰς τὸ Δέλτα, τὸ ἔφαγε ὁ ἵπποδρομικὸς συντάκτης τοῦ «Φανου».

Εἰς τὴν τετάρτην ἵπποδρομίαν ἐπεβλήθη ὁ Ἀχαμνῶν τοῦ συμπαθοῦς καὶ σπόρτομαν μεγαλοδουκτοῦ κ. Δὸν Κιχώτη, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν φόρμαν, μὲ τὴν ὁποῖαν τὸν παρουσίασεν ὁ ἐκλεκτὸς προπονητὴς κ. Σάντσος.

Σημειωτέον, ὅτι εἰς τὴν κούρσαν αὐτὴν ὁ «Φανὸς» ὑπεδείκνυεν ὡς «σέκο» τὸν Μάντρ ἐλ Σαμπάχ ὁ ὁποῖος καὶ ἦλθε πάτος.

Εἰς τὴν ἑκατοστὴν ἵπποδρομίαν δὲν ἔτρεξαν ἄλλα λόγῳ ἄλλων ἀσχολιῶν. Διὰ νὰ μὴ μείνουν δμως οἱ φιλιπποὶ χωρὶς θέσμα καὶ χωρὶς «γκανιὰν» προσεφέρθησαν εὐγενῶς νὰ τρέξουν οἱ τζόκευ.

Τὰ προγνωστικὰ μας διὰ τὰς ἵπποδρομίας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ αὐριανόν μας φύλλον. Πάντως ἐάν βγῇ ὁ «Φανὸς», ἐάν διαβάσῃτε τὰ προγνωστικὰ μας, ἐάν παίξετε τὰ ἄλλα πού θὰ ὑποδείξωμεν καὶ ἐάν κερδίσουν αὐτὰ τὰ ἄλλα, νὰ εἰσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ κερδίσετε.

Ὁ Δούροξ Ἴππος

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΧΕΡΣΑΙΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ

1) Γραμμαὶ ἐξυπηρετοῦμενα ὑπὸ τῶν ΣΕΚ. Πειραιεύς — Ἀθῆναι — Θεσσαλονίκη — Γευνηλί, Θεσσαλονίκη — Φλώρινα — Κρεμνίτσα Θεσσαλονίκη — Ἀλεξανδροῦπολις. Οἰνὴ — Χαλκίς. Λιανοκλάδι — Λαμία — Στυλῖς. Σαρακλή — Σαυρόρος.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ

Χαλκίς — Ἀρτάκη — Καστέλλα — Ψαχνά. Χαλκίς — Κονίστρες — Μονόδρι — Καλημεριάνοι — Κύμη. Θῆβαι σταθμὸς — Θῆβαι πόλις. Λεβάδεια σταθμὸς — Πετρομαγούλα. Λεβάδεια σταθμὸς — Λεβάδεια πόλις — Ἀράχωβα — Δελφοὶ — Χρυσὸ — Ἰτέα — Τιθορέα — Ἐλάτεια — Ἀταλάντη — Λιθανάτες — Ἄγ. Κωνσταντῖνος — Καμένα Βοῦρλα. Ἀταλάντη — Μαλεσινα. Ἀταλάντη — Τραγάνα — Μαρτίνον — Λάρυμνα. Ἀμφίκλεια σταθμὸς — Ἀμφίκλεια πόλις. Γραβιά σταθμὸς — Γραβιά πόλις — Τοπλία — Ἄμφισσα — Ἰτέα — Χρυσὸ — Δελφοί. Ἄμφισσα — Λιδωρικί. Λιανοκλάδι — Λαμία πόλις. Λιανοκλάδι — Μακρακώμη — Παλιοθρόα — Λουτρά Πλατυστόμου. Λιανοκλάδι — Καρπενήσι. Λαμία σταθμὸς — Λαμία πόλις. Λάρυσα — Ἐλασσών — Κοζάνη. Κολυδρὸς σταθμὸς — Κολυδρὸς πόλις. Βέρροια — Κοζάνη — Σιάτιστα — Σελίτσα — Νεάπολις — Τσοτύλιον — Γρεβενά — Πτολεμαῖς. Ἀμύνταιον — Πτολεμαῖς — Κοζάνη — Σιάτιστα — Σελίτσα — Νεάπολις — Τσοτύλιον — Γρεβενά. Ἀμύνταιον — Καστοριά. Νάουσα σταθμὸς — Νάουσα πόλις. Δράμα — Καβάλλα. Θεσσαλονίκη — Σαρακλή.

Διεθνεῖς σχέσεις. — Κατ' εὐθείαν Κλινάμαξα

Διὰ τῆς ἀμαξ. S. C. E.

Οἱ Σ. Ε. Κ. παρέχουν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Ἑλλάδα ξένους καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἐκπτώσιν 35 % μετὰ δεκαήμερον συνεχῆ παραμονὴν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ 50 % μετὰ 20ήμερον συνεχῆ παραμονὴν. Χορηγοῦν σημαντικὰς ἐκπτώσεις εἰς τοὺς καθ' ὁμάδας ταξιδεύοντας. Ἐπίσης παρέχουν μεγάλας εὐκολίας ταξιδίου εἰς τοὺς σπουδαστάς.

Κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας παρέχονται εἰς πάντα εἰσιτήρια μετ' ἐπιστροφῆς, μὲ ἐκπτώσιν 40 %.

Μικταὶ ὑπηρεσίαι αὐτοκινήτου καὶ σιδηροδρόμου διευκολύνουν σπουδαίως τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπισκεφθῶν τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, ὅπως οἱ Δελφοί, αἱ Θῆβαι τὸ Μαντεῖον Τροφώνιου Διὸς εἰς Λεβάδειαν, ἡ Χαίρωνεία κλπ.

Διὰ τὰς ἐξυπηρετοῦμενας ὑπὸ τῶν αὐτοκινήτων τῶν Σ.Ε.Κ. πόλεις ἐκδίδονται εἰσιτήρια συνδεδεασμένα Σιδηροδρόμου καὶ Αὐτοκινήτου.

Ἀκόμη οἱ Σ.Ε.Κ. διὰ τῶν ἐκδρομικῶν ἀμαξοστοιχιῶν μὲ λαϊκὰς τιμὰς πού καθιέρωσαν ἀπὸ τοῦ 1935 παρέχουν τὴν δυνατότητα εἰς τὰς μεγάλας ἰδίως λαϊκὰς μάζας νὰ ταξιδεύουν συχνὰ καὶ νὰ γνωρίζουν τὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης τὰ ἐκδρομικὰ ὄχημα, τὰ ὁποῖα διατίθενται ἐφθνήτοτα εἰς τὰ ἐκτελοῦντα ἐκδρομὰς σωματεῖα καὶ εἰς τὰ σχολεῖα παρέχουν ἀσφαλῆς μέσον ἀναπτύξεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ τῆς χώρας.

Υπέρ του πρασίνου

Τί προσφέρουν πρὸς φύτευσιν

Ο κ. Ζαρίφης, τὴν... καρδιά του, πού ἔπως ξέρομε ὅλοι εἶνε... περιόλι.

Ένας ὀφθαλμίατρος προσφέρει με τὰ σωστά του τὸ... κριθαράκι ἐνὸς πελάτου.

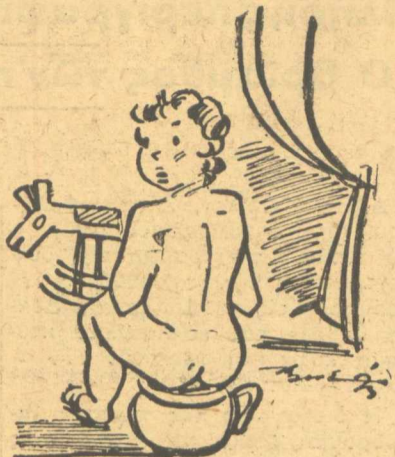
Η Ἀρχαιολογική Ἑταιρεία κἀτι πρωτότυπο θὰ δωρήσῃ. Ἦτοι τὸν κύριο... Κυπαρίσση.

Ο κ. Πάπ, πού δὲν μπήκε στὴν Ἀκαδημία, θὰ στελλῃ ἀπὸ τὴν οἰκία του τὴν... ἀκκία του.

Η κυρία Κοτοπούλη πού τὴν ἐκτιμοῦμε πολὺ θὰ στελλῃ τὰ νειάτά της, τὰ... ἀειθαλή!

Μία κυρία, πού μεθοῦν τὰ φιλιὰ της προσφέρει τὴν... ἐλγά της.

Καὶ ἡ Ἑταιρεία Θεατρικῶν Συγγραφέων προσέφερε μερικά της μέλη πού ἀπεδείχθησαν βίως... κούτσουρα ἐν τέλει.

Ἡ ὥρα τοῦ Παιδιοῦ

Ἡ ὥρα τοῦ Ὑπαλλήλου

Ἡ ὥρα τῆς Κυρίας

Μηχανοκινητοποιήσις

...καὶ ὑστερὰ ἀπὸ ἄλλα χρόνια

καὶ τὰ ἐγγόνια σας ἀκόμη θὰ θὰν μάζουν τὰ δόντια σας ὅταν τὰ περιποιήσθε ἀνελλιπῶς με τὴν ὑπέροχη **ΣΤΟΝΤΟΚΡΕΜΑ** **ΣΜΑΛΤΟΔΟΝΤ**

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ Πίσω ἀπὸ τὶς ΚΟΥΤΟ-ΪΝΤΕΣ

Ένα λυπηρὸν ἐπεισόδιον συνέβη προχθὲς εἰς τὸν κινηματογράφον «Σπλέντιτ». Ὁ γνωστὸς θεατρικὸς συγγραφεὺς καὶ ταμίας τῆς Ἑταιρείας Θεατρικῶν Συγγραφέων κ. Δαρραλέξης ἐπιχειρήσας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν διὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἔργον ἠμπούσθη ὑπὸ τοῦ ἐπόπου... διότι τὸ παίζοντιον ἔργον ἦτο ἀκατάλληλον δι' ἀνηλικούς!

Ο νεαρὸς συγγραφεὺς Μπέρναρ-Σὼ δ συγγραφεὺς τοῦ «Σταχτοπούτα», ἀλλὰ ὁποῖος ἀπέστειλεν ἕνα σκεῆς εἰς τοὺς ὄτοι τὸ ἀπέριψαν

λωνίαν, ὅπως κακῶς ἀνέγραψεν εἰς χρονογράφημά του ὁ κ. Σπύρος Μελάς. Ἐπισημάνθη, ὅτι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι μάλιστα συγγενεῖς κ. κ. ἰσχυρῶς καὶ ἰσορροπῶς ἐπιχειρήσας νὰ σταθῶν Ἀνδρῶν εἰς τὴν ἑταιρείαν τῆς Ἑταιρείας εἰς ἐνδεῆ ἐργασίαν διὰ τὸν ἠρωτισμὸν καὶ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἐπειρῶν ἐν ἑαυτῶν τὰς παρεχόμενας τῆς ἀκαδημίας τῆς ἑταιρείας.

Ο θίασος Ξυθῆ ἐβγήκε ΛΑΔΙ εἰς τὴν Κρήτην.

Ο θίασος Κούλας Γκιουζέππε θριαμβεῖ εἰς Κέρκυραν καὶ ἐπιστρέφει με τὸ πόδι εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καὶ θὰ στεγασθῇ προσεχῶς εἰς τὸ «Περροκέ» με διευθυντὴν τὸν κ. ΦΑΛΙΕΡΟΝ.

Τὸ «Περροκέ» ἀνακαινίζεται. Γκεμίζεται καὶ πάλιν καὶ ἀντὶ τῆς στέγης μπαίνει τέσσαρσι. Ἐπίσης χάριν τῆς καλλιτέρας ἠρκειῆς τοῦ ἀπεφασίσθη νὰ διορθωθῇ ἡ γραμμὴ τοῦ ὀρθοῦ. Ὁ θίασος, ὁποῖος διὰ νὰ φθάσῃ πάλιν εἰς τὸν σταθὸν Ἀερίας θὰ περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου διὰ νὰ τὸ ἀκούουν οἱ θεαταὶ εὐκρινέστερα.

Τὸ σωματεῖον τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν ἐορτάζει προσεχῶς τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ κ. Μήτσου Μυράτ.

Τὸ «Μελόδραμα» προσηύχθη κρατικοποιήθῃ ἀνήγγειλε σειρὰν παραστάσεων εἰς τὰ «Ὀλύμπια».

Πρώτη παράστασις δίδεται τὴν Καθαράν Δευτέραν με τὴν εἰσαγωγήν τῆς Κάρμεν, νέαν ὄπερα τοῦ Μπιζέ, εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ ἐμφανισθῇ ἡ ἐγγονὴ τῆς κυρίας Παλαῖστη εἰς τὸν ρόλον τοῦ Δὸν Ζοζέ καὶ ὁ κ. Λαυράκης ὡς Τορεαντόρ, διευθυντὸν συγχρόνως καὶ τὴν ὀρχήστρα!

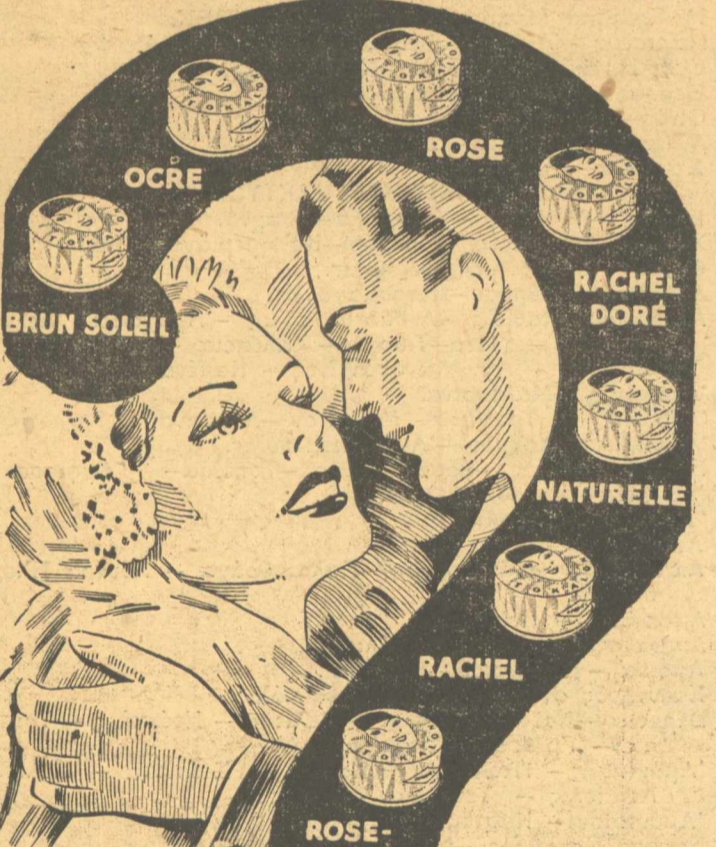
ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Οἱ διάσημοι τοῦ Μεσαιῶνος καρδιοκατακτηταὶ κ. κ. Τάκης Δαρραλέξης καὶ Μιλτιάδης Λιδωρίκης ἐπεχείρησαν τελευταίως ἐξερευνητικὸν ταξείδιον εἰς Ἀφρικήν καὶ εἰσεδύσαν εἰς ἕνα παρθένον δάσος. Ὡς ἐγγνώσθη, τὸ δάσος ἐκεῖνο καὶ μετὰ τὴν κατάκτησίν του ὑπὸ τῶν ἐν ὄγῳ Δὸν Ζουάν, παρέμεινε... παρθένον.

Ο ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ ΤΟΥ «ΦΑΝΟΥ»

Ποῖον χρώμα σας φέρει εὐτυχίαν

Ένα ἄσχημο χρώμα πούδρας σας δίδει μίαν ἄσχημη σκληρὴ ἐμφάνισιν ἐπιμακριασμένην ἢ ὁποῖα σας κάνει νὰ φαίνεσθε χρόνια γεροντότερον. Ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ εὐφρετε τὸ ἀκριβὲς σας χρώμα εἶνε νὰ δοκιμάσητε ἕνα χρώμα στὸ ἕνα μάγουλο καὶ ἕνα στὸ ἄλλο. Κάμετε αὐτὴν τὴν δοκιμὴν σήμερον ἀκόμη μετὰ τὰ νέα λατρευτὰ χρώματα τῆς Πούδρας Τοκαλόν. Ὅχι πλέον ἐμφάνισις «μακριασμένη» Μία πούδρα πού ἀφομοιοῦνται τόσο τέλεια μετὰ τὴν ἐπιδερμίδα καὶ ἀποτελεῖ ἕνα μ' αὐτὴν. Ἡ πούδρα Τοκαλόν εἶνε ἀναμειγμένη κατὰ ἕνα νέον τρόπον μετὰ τὴν MOUSSE DE CREM. Ὅχι μόνον τὴν κάμνει νὰ κρατᾷ ὄρες καὶ ὄρες, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμποδίζει ν' ἀ-

ποροφᾷ τὰς ἐλαιώδεις ἐκκρίσεις τῆς ἐπιδερμίδος, τὴν προφυλάττει ἀπὸ τοῦ νὰ γίνῃ σκληρὰ-ἀποφύγει τὸν σχηματισμὸν τῶν ρυτίδων. Δοκιμάσατε τὴν μάγκα Τοκαλόν — τὴν περίφημη πούδρα με MOUSSE DE CREME. Παρατηρήσατε ὁποῖαν ἐκπληκτικὴν βελτίωσιν θὰ φέρῃ ἐν τῶς ἐλαχίστων ἡμερῶν

εἰς τὴν ἐπιδερμίδα σας. Ἐὰν διατάξτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ χρώματος πού ταιριάζει καλύτερα εἰς τὴν ἐπιδερμίδα σας, εὐχαρίστως θὰ σας ἀποστεύωμεν ἕξ σακκίδια διαφόρων χρωμάτων, καθὼς καὶ δύο σωληνάρια Κρέμας Τοκαλόν, τροφῆς διὰ τὴν ἐπιδερμίδα διὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα. Ἀποστεύλατέ μας δοχ. 14 διὰ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς, ἐμβάλαγιον κλπ. Α. Π. Ρεμποντζάκος, Πραξιτέλους 42. Ἀθήναι.

ALEP'S
τὸ μοναδικὸ σαποῦνι γιὰ ζύρισμα
ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗΣΚΣΙΑ

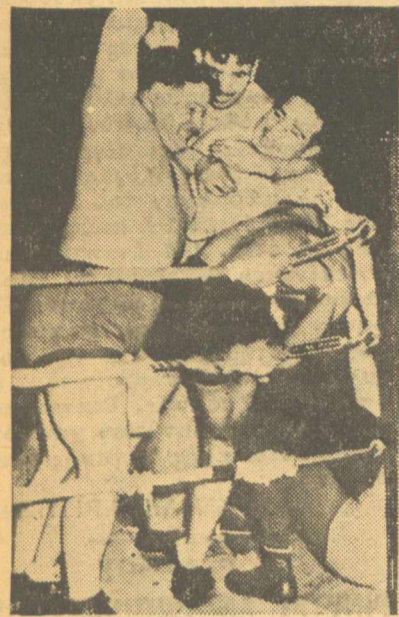
‘Η χθεσινή τρομακτική πυγμαχική σύρραξις

‘Η σύγκρουσις δύο τιτανων

‘Η έναρξις του εύγενους άγώνος.—‘Ο ήρωας Φασόλας και ό γίγας Πεπόνιας θραύουν τας κεφαλάς των.—‘Ενά ιστορικόν λάκτισμα.—Είς δύο τεμάχια ό διαιτητής.—‘Η φρενίτις του κόσμου και ό πανικός.—Καταδιωξις εις τας όδους των ‘Αθηνών.

‘Από του ριγκ εις τον ‘Ιππόδρομον Φαλήρου

Είς τό κεντρικόν θέατρον εδόθη χθές την πρώην καταληκτικώς ενδιαφέρον πυγμαχικόν μάτς μεταξύ των γιγάντων Φασόλα και Πεπόνια. ‘Η άπέραντος αίθουσα του θεάτρου ήτο πλημμυρισμένη

Τά πρώτα παιχνίδια των δύο ήρώων.

άπό άπέραντον κόσμον ένθουσιώντα, θυρωμένον και όλοζόντα.

Τήν ένδεκάτην, άκριδώς, εμφανίζονται επί του ριγκ οι δύο γίγαντες Φασόλας και Πεπόνιας και χτυπούν έρημητικώς τας κεφαλάς των που κάνουν τριγκ!

‘Ο κόσμος ένθουσιάζεται, σφυρίζει, χειροκροτεί, πολλοί δέ ξεκολλούν τά καθίσματα, τά όποια έκσφενδονίζον εις τόν άέρα, κραυγάζοντες :

— Γειά σου, Φασόλα!

— Μπράβο, Πεπόνια!

Είς τας φωνάς αυτάς ένθουσιάζεται ό Φασόλας, φτίνει τόν γρόνον του και τόν καταφέρει επί του προσώπου του Πεπόνια. Τριανταδύ δόντια πύτουν άμισσως άπό τό στόμα του ήρωϊκού Πεπόνια, τά όποια μαζεύει ό Φασόλας, τά μετρά, τά εύρίσκει έν τάξει και τά βάζει στην τσέπη του. ‘Ακολουθως ό Πεπόνιας θαρέως φέρων τούτο επίπαιτε επί του Φασόλα και έκσφενδονίζει τόν γρόνον του κατ’ αυτού. Φεύγει ό γρόνθος και κλιείται επί του ριγκ. Περιχαρής ό ήρωας Φασόλας, κίπτει, τόν παίρνει, τόν επιδεικνύει εις τό άλαλάζον Κοινόν, λέγων :

— Μεντάμ ε μεσιέ, ό πρώτος γύρος έτελείωσε. ‘Η άριστερή γροθιά του άξιότιμου κ. Πεπόνια έπεσε!

‘Ενθ όμως ούτω όμιλει, πλησιάζει ό πούλος ό Πεπόνιας και του καταφέρει τρομακτικόν λάκτισμα έν τών διασθεν. ‘Ο ένδοξος Φασόλας γνωρίζει και του λέει ψυχραίμως και εύγενώς :

— Είσαι γαϊδούρι, κύριος!

— ‘Εν τάξει! άπαντά ό Πεπόνιας.

— Τώρα θά δής!...

Και συγχρόνως ό Φασόλας επίπαιτε έναντίον του και άρχίζει νά καταφέρει άλλεπάλληλα γρονθοκοπήματα επί του άριστερού του όφθαλμού. Είς κάθε γροθιάν ό όφθαλμός κλείνει και πάλιν άνοίγει, έως πού ό Φασόλας άποθηριούται και τόν έρωτά :

— Βλέπεις άκόμα;

— Βλέπω!

— ...άπ—γάπ. Βλέπεις άκόμα;

— Βλέπω.

— Γκούπ—γκούπ—γκούπ. Βλέπεις άκόμα;

— Βλέπω.

— Γκάπα—γκούπ, γκάπα—γκούπα—γκούπ! Βλέπεις άκόμα;

— Βλέπω.

‘Ο Πεπόνιας όμως επί τέλους θιμάται. Πλησιάζει, άρπάζει τόν διαιτητή και τόν εκτινάζει κατά του Φασόλα. ‘Ο διαιτητής γίνεται δύο τεμάχια, έκ τών όποιων τό έν πίπτει δεξιά, τό άλλο άριστερά. Ψύχραμιος μόνον παραμένει ό Φασόλας, ό όποιος και άρπάζει τό ένα κομμάτι του διαιτητού, τό πετά στην πλατεία, άρπάζει τό άλλο τό πετά στην γαλαρίαν, ένθ ό κόσμος έξαλλος ποδοκροτεί και κραυγάζει :

— Γειά σου Φασόλαρε!

— Μπράβοσο!

— Φάτον τά μουστάκια!

Είς τό άκουσμα της προτροπής αυτής ό Φασόλας πλησιάζει τόν Πεπόνια, ύποκλίνεται μπροστά του, του λέει επαγνάν μεσιέ και του βγάξει άστραπαίως τά δύο μουστάκια, τά όποια σπευδει και κολλά εις τό πρόσωπον μιας κυρίας. Κατάληκτη ή κυρία σηκώνεται επάνω και διαμαρτύρεται, αλλά ό κόσμος ένθουσιάζεται πάλιν και έκσπάζει ζητωκραυγάς :

— Γειά σου μουστακαλού!

— ‘Οραία σου πάνε!

— Στρίψα! Στρίψα!

Πρό της γενικής άξιώσεως ή κυρία στρίβει τά μουστάκια και κάθεται μελαγχολική στην θέσιν της. ‘Οπότε, επί τέλους, ό Πεπόνιας επίπαιτε ως άμαξοστοιχία επί του ήρωος Φασόλα και του δίνει μια γροθιά τόσο δυνατή, ώστε χώνεται όλόκληρη εις τό στόμα του αντίπαλου του. Τραβά τό χέρι γά τό βγάλη, άδύνατον. Ξανατραβά, τίποτε. ‘Αγανακτεί επί τέλους ό Φασόλας και του λέει :

— Τώρα κάτι έκανες!

— Δέν τό ήθελα, ψιθυρίζει ταραγμένος ό Πεπόνιας.

— Τήν κάναμε από κοίτες!

Ευτυχώς ό Φασόλας δίνει λάκτισμα τρομακτικόν επί της κοιλίας του Πεπόνια, ό όποιος κλιείται επί του ριγκ. ‘Εποφελούμενος της πτώσεώς του ό Φασόλας τόν πλησιάζει και του λέει :

— ‘Εχεις πυρετό;

— ‘Οχι. ‘Εσύ;

— Ούτε.

Τούτο τό θεωρεί ό Πεπόνιας ως δεινήν ύβριν, σηκώνεται, κάνει μίαν στροφην εις τόν άέρα και πίπτει όλόκληρος επί της κεφαλής του Φασόλα, ό όποιος καταρρέει. ‘Εποφελούμενος της συγχύσεώς του ό Πεπόνιας τρέπεται εις φυγήν. ‘Ο Φασόλας σηκώνεται, βλέπει την άτιμον φυγήν και τόν καταδιώκει κατά πόδας. Οι δύο αντίπαλοι κνηγοούνται με λίσσαν γύρω—γύρω στην πλατείαν, ένθ τό Κοινόν έξαλλον άπό ένθουσιασμόν τραγουδά :

Γύρω—γύρω όλοι
μέσα ό Μανώλης,
χέρια, πόδια στη γραμμή
όλοι κάθονται στη γή.

‘Υστερα από πέντε γύρους τό μάτς εισέρχεται εις τόν έκτον γύρον και ό Πεπόνιας καθώς τρέχει βγαίνει αιφνιδικώς άπό την πόρταν, καταδιωκόμενος πάντοτε κατά πόδας από τόν Φασόλαν. Τά πλήθη τότε εύρισκονται εις δυσχερή θέσιν. ‘Επλήρωσαν εισιτήριον δι’ όλόκληρον τόν άγώνα. Νά μή δούν τό τέλος του; Φωνάζει κάποιος :

— ‘Από πίσω τους παιδιά!

— ‘Εμπρός!

— Δρόμοσο!

Και σηκώνονται όλοι και τρέχουν πίσω από τους δύο πυγμαχους. Τό θέαμα είναι μεγαλοπρεπές. Μπροστά τρέχει ό Πεπόνιας. Πίσω τρέχει ό Φασόλας. Κι’ από πίσω τρέχουν εκατοντάδες κόσμου, έξαλλου, μαινομένου, κραυγάζοντος J

— Πιάστονεε!

— Φτάστονεε!

— ‘Αστονεε!

‘Ετσι φωνάζουν οι γεροντότεροι, οι όποιοι δέν μαρούν νά τρέξουν. Οι νεώτεροι όμως τους καταπατούν και ή τρεχάλα συνεχίζεται. ‘Ο άλλος κόσμος βλέπον τας εκατοντάδας του κόσμου νά τρέχη, τρέχει και αυτός. Δημιουργείται πανικός. Κλείνουν τά μαγαζιά. Φεύγουν οι πάντες. ‘Οσοι εκάθηντο στα καφερεία έποφελούνται του πανικού, άφίνουν άπληρωτά τά ποτά τους και τρέχουν και αυτοί.

‘Εν τω μεταξύ οι δύο πυγμαχοι καταδιωκόμενοι εισέρχονται στην λεωφόρον Συγγρού και φθάνουν εις τόν ‘Ιππόδρομον. ‘Ο Πεπόνιας, κινδυνεύον νά συλληφθή, εισέρχεται έντός αυτού και τρέχει, τρέχει και ό Φασόλας, ένθ ό κόσμος

Μετά την νίκη του ό γίγας Φασόλας τρέπει θριαμβευτικώς τά υπόλοιπα του αντίπαλου του!

πλημμυρίζει τας θέσεις του Ιπποδρόμου, ώρνούμενος J

— ‘Αλλα Πεπόνια!

— ‘Αλλα Φασόλα!

— Τρέξα Πεπόνια!

— Φτάστονε Φασόλα!...

‘Ετσι συμπληρώνεται ό πενηκσότης γύρος και ό Φασόλας επί τέλους φθάνει εις άπόστασιν βραχείας κεφαλής από τόν Πεπόνιαν, τόν άρπάζει από τό πόδι και του λέει :

— Τι τρέχει;

— Τίποτε, άπαντά ό Πεπόνιας.

— Πώς τόν παίρνεις;

— Βασύ—γλυκόν.

— ‘Ορίστε, λοιπόν.

Και του καταφέρει μίαν άριστερή, τόσο δυνατή, ώστε έκσφενδονίζεται τό κεφάλι του Πεπόνια, τό όποιον πηγαίνει εις τόν χορόν των κεφαλών και παίρνει τό πρώτον βραβειον. Κατόπιν τούτου πίπτουν νύκ—άυτ όλοι οι θεαταί και ό Φασόλας μαζεύει τά υπόλοιπα του Πεπόνια και σπευδει στό δημοπρατήριον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΝ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

‘Εβογγούσε ό Προμηθεας εις τόν Καύκασο δεμένος
κι’ ένας Γύψ, άγριεμμένος

κατεβρόχδιζε του δόλιου, τό σηκώτι ως ννωστον...

Τόσου είχαν άμαρτήσει και του τό τρωγε με πάθος,

είχε κανει τέτοιο λάθος,

που δέν ήταν συγγνωστον ;)

Και στον ‘Ολυμπο επάνω, έλεγαν πολλοί στον Δία J

—Μά συγχώρησε τον πλέον...είναι αλήθεια τραγωδία

ή ζωή του φουκαρά....

Και ό Ζεύς σ’ αυτά τά λόγια, άπάντούσε σοβαρά!

—Ναι!Κι’εγώ τον αγαπούσα, μά με χίλιες δυό πλεκτάνες

‘Απ’τόν ‘Ολυμπο,μιά νύχτα..μου κλεψε άνδρακίτη Τάνες!

ΦΩΝΗ

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΣΕΤΕ

ΤΗΝ

MARIE-CLAIRE

Τό μοναδικόν περιοδικόν

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Τό

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

Βιβλιοπωλείον

ΚΑΟΥΦΜΑΝ

Σταδίου 28

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ ΚΥΝΗΓΟΙ

Προτιμάτε τά προϊόντα της ‘Εταιρείας ‘Ελληνικού Πυριτιδοποιείου και Καλυκοποιείου εφάμιλλα των κολλιτέρων ευρωπαϊκών? ΠΥΡΙΤΙΣ ΑΚΑΠΝΟΣ «‘Αρτεμις», «Ιδεάλα». — ΠΥΡΙΤΙΣ ΜΑΥΡΗ «‘Εστρα», «ΕΡΡ», «ΚΚ». — ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΚΥΝΗΓΙΟΥ καλ. 12 και καλ. 16 με πυριτίδα άκαπνον και μαύρη. — ΚΑΛΥΚΑΣ ΚΥΝΗΓΙΟΥ με καψύλλια φερμέ και 6,45. — ΚΑΨΥΛΛΙΑ Νο 6,45 — 5,45 — ‘Αγγλας. — ΣΚΑΓΙΑ—ΦΥΣΙΓΓΙΑ πολεμικά και περιστροφών. ‘Απαντα εις έξαιρετικώς ποιότητας και τιμάς. — Ζητήσατέ τα εις όλα τά όπλοπωλεία.

